

ကျမနဲ့အသစ်အဆန်း

ကျမနာမည် အင်ကြင်းမိုး မိုး လို့ပဲအတိုခေါ်ခေါ်ကြတယ်။ သထုံဈေးမှာ အထည်ဆိုင်ဖွင့်တယ်။ အသက်က နှစ်ဆယ့်လေး ထဲမှာပေါ့.. အိမ်ထောင်ကျတာ သုံး နှစ်လောက်ရှိပါပြီ။ ယောက်ျားက ကိုထူးမော်တဲ့။ ဆက်မပြောခင် ကျမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေအကြောင်း အကြမ်းဖျဉ်းပြောပြမယ်။ ကျမက အသားအရမ်းမဖြူပေမဲ့ ဝင်းတဲ့ အထဲမှာပါတယ်။ ခြေသလုံးတွေ ပေါင်တန်တွေနဲ့ တခြားအတွင်းသားတွေက တရုတ်မတွေလို မဖြူပေမဲ့ဝင်းဝါပြီး ဆွဲဆောင်အားကောင်းတဲ့အထဲမှာပါတယ်။ နောက် ကျမရဲ့နှလုံးတွေက အိမ်ထောင်မကျခင်က အတော်ပြားပြီး သေးတဲ့အထဲမှာပါပေမဲ့နောက်ပိုင်း ကိုထူးမော်က လိုးကာနီးတိုင်း နို့တွေကို အသေညှစ်လွန်းတော့ အိမ်ထောင်သက် သုံး နှစ်အတွက် ဆူပြီးမို့လာလိုက်တာ အခုဆိုကိုထူးမော်ရဲ့ ယောက်ျားလက်ဝါးနဲ့တောင် ပြည့်ချင်သလိုလိုဖြစ်နေ ပြီ။ ပြီးတော့ ကျမရဲ့ တင်ပါး၊ ဖင်ပေါ့ .. အရမ်းလှတဲ့အထဲမှာ မပါပေမဲ့ ခါးလေးကသေးပြီး ဗိုက်မထွက်တော့ ဖင်က နောက်ကိုကောက်ပြီးပိုင်းနေတယ်။

အဲလိုဖြစ်နေတာ ဖင်လှတယ်လို့ ပြောကြမယ်ဆိုရင် ကျမဖင်က ပုရိသတွေကျလောက်တဲ့ ဖင်ကြီး အိုးကြီးမျိုးပါ။ ယောက်ျားက ခဏ ခဏပြောဖူးတယ် နောက်ကနေ ခါးသေးသေးလေးကိုကိုင်ပြီးဆွဲဆွဲဆောင်လိုက်တိုင်း ကုန်း ထားလို့ နောက်ကိုဆူထွက်နေတဲ့ ဖင်အသားစိုင့်တွေက တုံ့တုံသွားတာကြည့်ပြီး လိုးရတာ အရမ်းသဘောကျဆဲပဲ။ ပြောသေးတယ် နွယ် အဖုတ်က မျော့ပါတော့ အရမ်းစွဲတယ်တဲ့။ အစကတော့ သိပ်နားမလည်ခဲ့ပေမဲ့ နောက်ပိုင်း ဘဝမှာ ကြုံလာရတဲ့ ကာမ ကိစ္စတွေကြောင့် ကျမရဲ့ အဖု အမို့ အထစ် တွေနဲ့ပြည့်နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ယောက်ျားတွေအတွက် ဘယ်လောက်တောင် တန်ဖိုးရှိပြီး သူတို့အတွက် အသုံးတော်ခံလို့ကောင်းမှန်းနားလည်လာခဲ့ တယ်။ အိမ်ထောင်သက်လေး နည်းနည်းကြာလာတော့ လင်တော်မောင်က အသစ်အဆန်းတွေ အရမ်းထွင်လာ တယ်။ နောက်ဆုံးတစ်ခေါက်လုံးတုန်းကဆို ဘေးတစောင်းအနေအထားအတိုင်းအိပ်ခိုင်းတယ်။

ပြီးတော့ အပေါ်ဖက်ကခြေထောက်တဖက်ကို ပုဇွန်တုတ်လိုကွေးခိုင်းထားပြီး ဖင်ကိုနောက်ကိုပစ်ခိုင်းတယ်။ သူ့လီး ထည့်ဖို့ အပေါ်ဖက်ရောက်နေတဲ့ဖင်ကို အသာပင့်တင်လိုက်တော့ ကျမရဲ့ အဖုတ် နှစ် ခြမ်းက ပြူးပြူးလေးပေါ်လာ ပြီး ဖင်ဝလေးကပါ ဟစ်လေးဖြစ်သွားတယ်။ အရည်ကြည်တွေလေးတွေနဲ့ရဲ့နေတဲ့ ကျမဆောက်ဖုတ်လေးထဲကို သူ့ လီးတွေပြီး ဖိချလိုက်တယ်။ အဖုတ်ထဲကို သူ့လီးထည့်ထားလျက်နဲ့ အဖုတ်ထဲကလျှံထွက်လာတဲ့ အရည်ကြည်ကျိချဲ့ ချဲ့တွေကို ဖင်ဝမှာသုတ်၊ သူ့လက် နှစ် ချောင်းကိုတံတွေးစွတ်ပြီး ဖင်ကိုအဆုံးထိနှိပ်ပြီး ကလိတယ်။ ” အာ.. ကိုထူး မော်ရယ်.. ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ ” ” ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး မကလဲ.. မိုး ဖင်လေးထဲကို လက်နှိပ်ထားပြီးလိုးရတာ အရသာပိုရှိလို့ပါ ” ” မိုးမှ မခံစားတတ်တာ တမျိုးကြီးပဲ ကိုထူးမော်ရယ်.. ထုတ်လိုက်ပါနော် ” တခါမှဖင်နှိပ်ပြီး အလိုးမခံဖူးတော့ အဆန်းဖြစ်ပြီးသာ ငြင်းနေရတာ ကျမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က လက်ခံချင်လိုဖြစ်နေတယ်။

ကိုထူးရဲ့လီးက အရမ်းမသေးပေမဲ့ လိုးနေကျဖြစ်နေတာရယ်။ အဖုတ်ကအရည်တွေ ရွဲနေတာကြောင့် ခြောင်သလို ခံစားနေရတဲ့အချိန်မှာ ဖင်ထဲကိုလက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ထည့်ထားတော့ ခက်ကြပ်ကြပ်လေးဖြစ်ပြီး ဖီးလ်ဖြစ်စေ တယ်။ ” အား.. ကောင်းလိုက်တာမိုးရာ.. အဖုတ်ထဲမှာ ကိုလီးကြီး ဝင်ထွက်နေတာကို နှိပ်ထားတဲ့လက်မှာခံစားမိ တယ် သိလား ” ” အင်း.. ဟင်း.. ” ကျမလဲ မကောင်းဘူး ကောင်းတယ် ဘာမှမပြောတော့ပဲ ခပ်ကြပ်ကြပ်လေး ဖြစ်နေတဲ့အရသာကိုခံစားရင်း ညီးညှပ်တယ်။ ဆောင့်ချက်တွေက ပြင်းထန်ပြီးမြန်လာတယ်။ ဖင်ထဲကလက် နှစ် ချောင်းကလဲ အငြိမ်မနေပဲ လှည့်မွှေပေးပြီး ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက်လုပ်နေတယ်။ ကျမအောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး ခါယမ်း နေပြီးဖင်လေးလဲ ကြိမ်းလာတယ်။ အဖုတ်ထဲမှာလဲကြပ်နေပြီး အဖုတ်နံရံတွေနဲ့ ကိုထူးမော်လီးနဲ့ ထိတွေ့မျှတွေကို ပို ပိုခံစားလာရတယ်..။ အဲနေ့က ကျမ တော်တော်လေးကောင်းအောင် ပြီးလိုက်ရပါတယ်။

ကိုထူးက ပြီးခါနီးတော့ သူ့လီးကိုအဖုတ်ထဲက ထုတ်ပြီး ကျမကို တစောင်းအနေအထားကနေ ပက်လက်လှန်ခိုင်း တယ်။ ပြီးတော့ဗိုက်ပေါ်တတ်ခွဲပြီး သူ့လီးနဲ့ နို့တွေကိုချိန်ပြီး တစ် ချက် နှစ် ချက်လောက်ဝှင်းတိုက်လိုက်တာ ထွက် လာလိုက်တဲ့ လရည်တွေများနဲ့ ပေါ်တင်မကဘူး မေးစေ့နဲ့ ပါးပေါ်ထိရောက်တယ်။ ” ကိုထူးကကွာ.. မပြောမဆိုနဲ့..

ဒီမှာ အကုန်ပေကုန်ပြီ” “ မိုး ကလဲ ကိုလရည်ပဲဟာကို ဘာဖြစ်လဲ.. တချို့အတွဲတွေဆို ပါးစပ်ထဲတောင် ထည့်ပြီး ကြသေးတာပဲ” နောက်ပိုင်း ကိုထူးရဲ့ အဆန်းထွင်မှုတွေကို တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပိုကြမ်းလာတယ်။ သူ့အကြိုက်ဆုံး ပုံစံက လေးဖက်ထောက်ကုန်းခိုင်းတာပဲ။ ဖင်လုံးလေးကို လက် နှစ် ဖက်နဲ့ဖြုတ်ပြီး ဆောင့်လိုက်တိုင်း ဟစ် ဟစ်ဖြစ်နေတဲ့ ဖင်ဝလေးကိုကြည့်ပြီးလုံးတယ်။ အဲဒါမှ အားမရသေးရင် ဖင်ပေါက်လေးထဲကို လက်နှိုက်ပြီးအဖုတ်ကို အသကုန် ဆောင့်တယ်။ နောက်ပိုင်း သူ့လီးဒ် နဲ့မတိမ်းမယိမ်းအရွယ်ရှိတဲ့ ခရမ်းသီးနဲ့ ကျမဖင်လေးထဲထိုးထည့်ထားပြီး သူ့လီးနဲ့ အဖုတ်ကိုဆောင့်တယ်။

ကျမ ဘယ်လိုတားတား မရတဲ့အဆုံး ဖြည်းဖြည်းထည့်ပါလို့ အသနားခံပြီး ဖင်ထဲကို ခရမ်းသီးအထည့်ခံလိုက်တယ်။ “ ကောင်းလိုက်တာကွာ.. စီးပိုင်နေတာပဲ ” အာ.. ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ ကိုရယ်.. ” “ ဖင်ထဲကဟာကြီးကကြပ်တယ် ဖြုတ်လိုက်တော့မယ်နော်... ” “ မဖြုတ်နဲ့ မဖြုတ်နဲ့.. မိုး ကို လီး နှစ် ချောင်းနဲ့ လိုးနေသလို မုန်းပြီး လုပ်နေတာ... ” “ ရှင်... ” ကိုထူးမော် ရုတ်တရက်ပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် မိုး အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်သွားသည်။ စိတ်ထဲမှာ တခြားတစ်ယောက် ငါ့ကိုလိုးတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်ဝင်လာသည်။ ကိုထူးမော်ရဲ့ အဆန်းထွင်ချင်တဲ့ လိင်စိတ်တွေ အဆုံးအစ မဲနေတာသိလိုက်ရတယ်။ စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းရမှာလိုလို ရင်ခုန်ရသလိုလိုနဲ့ဝေဝေဝေဖြစ်သွားတယ်။ ဒီလောက်ဖြစ်လှတဲ့ ယောက်ျားကို အကဲစမ်းချင်သွားတာနဲ့ ကျမလဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲမေးလိုက်တယ်။ “ မိုး ကို တခြားယောက်ကျားတစ်ယောက်က သူ့လီးကြီးနဲ့ မိုးဖင်လေးထဲကို ဆောင့်လိုးနေတယ်ဆိုပြီးမှန်းနေတာလား ကိုထူး ရယ်... ” ။

စကားအဆုံးမှာပဲ ကိုထူးမော်လီးက သိသိသာသာကိုတုတ်ထွား ပိုမာတောင့်လာပြီး ဆောင့်ချက်တွေကလဲ ပြင်းထန်လာတယ်။ “ အား... ကောင်းလိုက်တာ .. မိန်းမရယ်.. အင့် ကွာ.. အင့် အင့်.. ” ဖင်ထဲက ခရမ်းသီးပြုတ် မထွက်အောင် လက်နဲ့ဖိထိုးထည့်ထားပြီး ဆက်တိုက်ဆောင့်တော့တယ်။ ကျမ အတော်ကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ လီးကလဲ မာ.. ခရမ်းသီးကလဲ ဖင်ထဲမှာတင်းပြီးကြပ်။ ကြည့်ရတာ ကိုထူးမော် ကျမကို တခြားယောက်ကျားနဲ့ ပေးလိုးချင်နေပြီလို့ ရိပ်မိလာတယ်။ အချက် နှစ်ဆယ် လောက်မနားတမ်းဆောင့်ပြီးတော့ထုံးစံအတိုင်း လရည်တွေကို နို့ပေါ်လာပန်းတယ်..။ ဒီတခါ မျက်နှာပေါ်ထိရောက်တယ်။ ပါးတွေပေါ်မှာ လရည်တွေ ပွနေအောင် ပန်းသွားတယ်။ ကိုထူးမော်ရဲ့ အဆန်းထွင်မှုတွေကြောင့် ကျမရဲ့ လိင်မျှဘဝ ဟာတဖြည်းဖြည်းနဲ့ အသိအမြင်စုံလာခဲ့ရပါတယ်။ ကျမကိုယ်တိုင်ကလဲ သူ့လုပ်ချင်တာကို ငြင်းဆန်ဖို့ခက်ခဲခဲ့တာကြောင့် သူကပိုပြီး အတင့်ရဲလာခဲ့တယ်။

တရက်တော့ နှစ် ယောက်သားလိုးပြီးလို့ အမောဖြေနေတုန်း သူကပြောလာတယ်။ “ နွယ် ကို သူများလိုးတာ မြင်ချင်လိုက်တာကွာ.. ” သူ့ကို မရဲတရဲ မျက်စောင်းထိုးရင်း.. ” ကိုထူးက ကြည်ဖြူတယ်လား.. ” “ ဪ.. မိုး ကိုယ်တိုင် လိုလိုလားလား ခံချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်က ကြည်ဖြူရမှာပေါ့.. ” “ အံ့မယ် ပြောပုံက မိုး ကပဲ သူများလိုးတာခံချင်လို့ ကိုထူးဆီခွင့်တောင်းနေရသလိုလိုနဲ့.. ဟွန်း.. ” “ မိုး ကရော အပြောင်းအလဲလေး မခံစားချင်ဘူးလား တခြားလီးတစ်ချောင်းချောင်းနဲ့.. ” ကျမ ဘာမှ မပြောပဲ အသာပဲ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ “ ကိုအသိထဲမှာလဲ ဒီကိစ္စပြောဖို့ အတွက် အရမ်းရင်းနှီးတဲ့သူကရှားနေတာ မိုးရဲ့.. ” “ အန်.. ကိုထူးပြောချင်တာက မိုး ကပဲ အပြင်ထွက် ယောက်ျားရှာပြီး အကိုရယ် အိမ်ခဏလိုက်ခဲ့ပြီး ကျမကို လိုးပေးပါလို့ ပြောပြီးခေါ် ခဲ့ရမှာလား.. ” အဲလို သူ့ကိုရဲ့ပြီး တစ်တစ်ခွခွ ပြောလိုက်တော့ သူက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ပြီး “ ။

အင်း.. ဒါလဲကောင်းတာပဲ ကိုယ်ခေါ်လာတဲ့သူဆို မိုးမကြိုက်တာ ဘာသာ ဖြစ်နေမှာ.. မိုး စိတ်တိုင်းကျဖြစ်တဲ့သူကို မိုး ဖာသာရွေးပြီး လျှပ်ရှားခဲ့ပေါ့” ဒီလိုပဲ ပြောကြဆိုကြရင်း တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျမကို တခြားယောက်ကျား တက်လိုး မှုအစီအစဉ်က စကားအဖြစ်ကနေတကယ် လက်တွေ့စမ်းသပ်ဖို့အထိဖြစ်လာခဲ့တယ်လေ။ ကျမကိုယ်တိုင်လဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံနိုင်ဘူး။ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ကိုထူးမော်လီးကိုပဲ ထဲထဲဝင်ဝင် မြင်ဖူး ကိုင်ဖူး ခံဖူးတာ။ တခြားယောက်ျားလီး ဆိုတဲ့ အတွေးဝင်လာရင် စိတ်ထဲကလက်မခံချင်ပေမဲ့ တကယ့် မသိစိတ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က အခြေမရ ဖြစ်ပြီး အဖုတ်ထဲမှ စိစိစိဖြစ်လာနေတယ်။ ဒါကိုလဲ ဝဋ်နာကံနာလို့ပြောလို့ရမလား မသိဘူး။ တခြားယောက်ကျားတစ်ယောက်ရဲ့ လီးကို အပြင်မှာလက်တွေ့မြင်ဖူးချင်လာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ယောက်ျားက တဂျီဂျီပူစာတာတပိုင်း

ကိုယ်တိုင်ကလဲ တခြားလီးနဲ့ စမ်းချင်တာတိုင်းဆိုတော့ ကျမကို လိုးဖို့အတွက်သီးသန့် ယောက်ျား တစ်ယောက် အမြန်ရှာရပြီလေ။

ကျမက ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အရောင်းခေါင်းဆောင် ။ ကျမအထက်က အရောင်း မန်နေဂျာ က ဒေါက်တာ ဂျင်မိတဲ့။ အသက် လေးဆယ် နီးပါးတော့ရှိမယ်ထင်တယ်။ မိန်းမရှိဖူးတယ်။ အခုတော့ကွဲသွားပြီး တကိုယ်တည်းနေနေတာ ပေါ့။ အရင်ကတော့ သိပ်ပြီး မသိသာပေမဲ့ ဒီနောက်ပိုင်း ကိုဂျင်မိ တစ်ယောက် အမှုအယာတွေပျက်နေတာ သတိထားမိတယ်။ ကိုယ့်ကို ကြည့်တဲ့အကြည့်တွေက တခါတလေ နေရာတွေမှားနေတတ်တယ်။ ပြောသာ ပြောရတာ ကျမကိုယ်တိုင်ကလဲ ကျမ ယောက်ျားနဲ့ ပြောထားတဲ့ကိစ္စ အကောင်အထည်ဖော်ရမယ်ဆိုကတည်းက ဝတ်ပုံစားပုံနဲ့ အမှုအယာကို နည်းနည်းပြောင်းထားတယ်လေ။ တခါတလေ စကပ်အတိုကို ခပ်တင်းတင်းဝတ်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ ခပ်ရှုရှလေး လမ်းလျှောက်ပြတယ်။ သူ့အလုပ်စားပွဲနားရောက်ရင် ဘောပင်ကျချင်ယောင်ဆောင်ပြီး တင်းနေတဲ့ နို့တွေမြင်အောင် ကုန်းကောက်တယ်။ ပြန်အထမှာ ခုံကိုအားယူပြီး ထလိုရရဲနဲ့ သူ့ပေါင်ပေါ်ကိုလက်ထောက်ပြီးထ ပြတယ်။

ကျမရဲ့ပြောင်းလဲလာတဲ့ ဝတ်ပုံစားပုံတွေ၊ အမှုအယာတွေ နဲ့ မျက်လုံးအကြည့်တွေကို ရုံးမှာရှိတဲ့ပုရိသတချို့ရိပ်မိလာကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့် အဆင်က က ခေါင်းဆောင် ဆိုတော့ အရမ်းမဝင်ရဲကြဘူး။ တရက်သားတော့ ကိုဂျင်မိက သူ့ ကွန်ပြူတာ ထဲက ဖိုင် တချို့ကို copy ကူးခိုင်းလို့ သူ့ ကွန်ပြူတာ မှာထိုင်ပြီး သူပြောတဲ့ ဖိုင် ထဲကိုဝင်ကြည့်လိုက်တယ်။ အား ပါ ပါး... မနည်း မနော အပြာလိုးဇာတ်ကားတွေ တွေ့လိုက်ရတယ်..။ ရုတ်တရက် မျက်စိရှက်သလိုဖြစ်သွားပေမဲ့ အကြည့်ကိုလွှဲမပြစ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ကျမလဲ အခန်းထဲလူရှင်းတာနဲ့ တွေ့ရာဇာတ်ကားကို ကလစ်ခေါက်ပြီး ဖွင့်ကြည့်မိတယ်။ အမျိုးသမီးငယ်ငယ်လေးက အတော်အတန်တုတ်တဲ့လီးကို ပုလွေပေးတဲ့ဇာတ်လမ်း။ ဇာတ်လမ်းထဲကလီးကြီးက မာပြီးတောင်နေတာပဲ...။ ကောင်မလေးခမျာ လီးကြီးကို ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး အသက်ရှူမဝတာနဲ့ စုတ်ပေးနေရတယ်။ ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်ရင် ကောင်မလေးက လီးစုတ်နေတာမဟုတ်ပဲ လီးကြီးနဲ့ ကောင်မလေး ပါးစပ်ကိုလိုးနေသလိုပဲ...။

ကျမလဲ ကြည့်နေရင်းနဲ့ ကြက်သီးထမိသလိုလို ရေဆာသလိုလိုနဲ့ အာခေါင်တွေတောင် ခြောက်လာတယ်။ အပြာဇာတ်ကားကို အာရုံတွေဝင်စားပြီး ဖိလ်းလာနေတဲ့ကျမက ဘယ်အချိန်ကတည်းက ကိုယ့်နားရောက်နေမှန်းမသိတဲ့ ကိုဂျင်မိကို သတိမထားမိလိုက်ဘူး...။ “ ဟဲ့.. မိုးငါ့စက်မှာထိုင်ပြီး ဘာတွေကြည့်နေတာလဲ... ” “ အမလေး.. ရှင်.. ဂျင်မိ ” တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူ... ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုငုံရမှန်း မသိ ဖြစ်ပြီး ဖွင့်ထားတဲ့ အောကားကို အမြန်မြန်ပိတ်ပြီး.. “ ဟို.. ဟို.. ကိုဂျင်မိ ကူးခိုင်းတဲ့ ဖိုင်လ် .. အဲဒါ လာကူးရင်းနဲ့.. အဲဒါ.. ” “ အောကားမှန်း သိသိနဲ့ကြည့်နေတာ အကြာကြီးပဲ.. ရုံးချိန်ကြီးမှာ အတော်လေး ထန်နေတယ်ပေါ့လေ.. ” “ ဟို.. အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး ကိုဂျင်မိကလဲ.. ဒီလိုပဲကြည့် ဖြစ်သွားတာပါ ” “ အခုဆိုလဲ ပြောစမ်းပါအုံး.. နင်ကြည့်နေတာ ဘာကားလဲ.. ” ကိုဂျင်မိ က သိသိကြီးနဲ့မေးလိုက်တယ်။ ကျမကြည့်နေတာ ကောင်မလေးက လီးတုတ်တုတ်ကြီးကို။

မဆုံမပြတ်ပေးနေတဲ့ ကားပါလို့ တစိမ်းယောက်ကျားတစ်ယောက်ကို ပြောထွက်ဖို့ ခက်ခဲနေခဲ့တယ်။ “ ဟို.. ဟိုလေ.. ကောင်မလေးက.. ဟိုဟာကို ဟိုလိုလုပ်ပေးတာ... အဲဒါ.. ” “ နင်ကလဲ ဟိုဟာတွေ ဟိုလိုတွေနဲ့ ထပ်နေတာပဲ.. ပြောဇမ်းပါ ပြောစရာရှိတာ.. ” “ အာ.. ကိုဂျင်မိ ကလည် မိုး ရှက်လာပြီ.. သိရဲ့သားနဲ့ လာမေးနေတာကို.. ဟဲ့နဲ့... ” ကျမ နည်းနည်းနဲ့ပြလိုက်တယ်တော့ ကိုဂျင်မိ လည်း ရင်ခွန်သွားတဲ့ပုံဖြစ်သွားတယ်.. “ အခုဆိုလဲ ငါ့ကိုပြ ငါတို့ အတူတူကြည့်ရအောင်.. ” “ တော်ပါပြီ.. ကိုဂျင်မိဖာသာ တစ်ယောက်ထဲကြည့်ပါလား.. မိုးက ကြည့်စရာလား ” “ အံမယ်.. အခုမှလာရှက်ပြနေတယ်.. စောနကဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ မျက်တောင် မခက်တမ်းကြည့်နေတာ ဘယ်က ကောင်မလေးလဲ ပြော.. ” “ အာ... ကိုဂျင်မိ မကောင်းဘူးကွာ.. ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ.. သွား.. ဟဲ့နဲ့... ” ကျမလဲ ကိုဂျင်မိ အလုပ်စားပွဲနေရာမှာ ထိုင်နေရာကနေ မက်တပ်ရပ်နေတဲ့ ကိုဂျင်မိ ကို ရှက်ကိုးရှက်ကမ်း အမှုအယာလေးနဲ့ လက်နဲ့လှမ်းပုတ်လိုက်တယ်...။

ဖြစ်ချင်တော့ ကိုဂျင်မိ က ရုတ်တရက်နောက်ဆုတ်ပြီးရှောင်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ပုတ်လိုက်တဲ့လက်က ကိုဂျင်မိရဲ့ လီး နေရာကိုသွားပွတ်မိသလိုဖြစ်သွားတယ်..။ ” အယ်.. ဒီကောင်မလေး ဘယ်ကိုလာကိုင်တာလဲ.. ” အာ. မဟုတ်ဘူး ကိုဂျင်မိ... မိုး ကဒီလိုပဲ လှမ်းရိုက်လိုက်တာ.. ” ကျမ ပြောလို့ မဆုံးသေးခင်မှာပဲ ကိုဂျင်မိက သူ့ဘောင်းဘီခါးပတ်ကို ဖြုတ်၊ အတွင်းခံကိုပါ တခါထဲချွတ်ချလိုက်ပြီး လီးကြီးကို ဆွဲထုတ်ပြလိုက်တယ်..။ သူ့အလုပ်ခန်းက မှန်ခန်းဆိုပေမဲ့ မှန်က အမှန်ဆိုတော့ အပြင်က ဘာမှမမြင်ရဘူးလေ။ စနေနေ့လဲဖြစ်တော့ တချို့အောက်ခြေဝန်းထမ်းလေးတွေက နေ့တစ်ဝက်နဲ့ ပြန်သွားကြပြီ။ ” အမလေး... ကိုဂျင်မိ ဘာကြီးလဲ.. ဘာလုပ်တာလဲ.. ” ပါးစပ်ကသာ ပြောနေပေမဲ့ မျက်လုံးက ကိုဂျင်မိရဲ့ အကြောတွေတင်းပြီး အထက်ကိုကော့နေတဲ့ လီးကြီးဆီကနေ မခွာနိုင်ခဲ့ဘူး..။ ကျမ အရမ်း မြင်ဖူးချင်နေတဲ့ တခြားယောက်ကျားတစ်ယောက်ရဲ့လီးကို ကိုယ့်မျက်နှာနဲ့။

တစ် ပေလောက်အကွာကနေ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်နေရပါပြီ။ အစ်ကြီးက သိသိသာသာထားပြီး လီးတစ်လျှောက် အကြောအပြင်းပြင်းထနေတယ်။ လမ္မေးတွေကို ပုံမှန်ရိတ်လို့ လီးရဲ့ အရှည်ကို ပိုပြီးပေါ်လွင်နေတယ်။ အရှည်က အရင်းကနေ အဖျားထိ ရ လက်မခွဲကျော်ကျော် ၈ လက်မလောက်ရှိမယ်ဆို လုံးပါတ်က ဝါးလုံးရင်းလောက် တော့ အသာလေးရှိတယ်။ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် အိမ်ကယောက်ကျားရဲ့ လီးထက် အရှည်.. လုံးပတ်.. အစစ သာလွန်နေ တယ်။ ကိုဂျင်မိက တရုတ်စပ်တော့ လီးကကျမယောက်ကျားလီးထက်ဖြူနေတာပိုသေးတယ်။ ” နင်ပဲလာကိုင်ပြီး တော့ .. ရော့ဒီမှာ နင်ကြည့်နေတဲ့ ကားထဲကဟာနဲ့ ငါ့လီးနဲ့ ဘယ်သူက ပိုကြီးလဲ.. ” အို.. ကိုဂျင်မိကလဲ.. ဘာတွေ ပြောနေမှန်း မသိဘူး .. ကိုဂျင်မိဟာကြီးကို ပြန်ထည့်ထားလိုက်စမ်းပါ လူတွေမြင်ကုန်လို့ အရှက်ကွဲနေအုံးမယ်.. ” ငါပြောမယ် မိုးမိုးဝင်း.. ငါ့အခန်းထဲ ဘယ်သူမှ ငါ့ခွင့်မပြုပဲ မဝင်ရဲဘူး.. ဘယ်သူမှလဲ လာစရာမရှိဘူး..။

နင် အောက်ကားတွေ ကြည့်တယ်ဆိုတာသာ ငါဖွဲ့လိုက်မှ နင်ပဲအရှက်ကွဲမှာ ” ကိုဂျင်မိက အကြပ်ကိုင်သလိုပြောတော့ ကျမလဲ ကြံရာ မရဖြစ်သွားတယ်..။ ” အင်းပါ ကိုဂျင်မိရယ် .. လိမ္မာပါတယ်.. အဲဒါကြီးကို ကျမ မျက်နှာနားကနေ ဖယ်ပြီး ဘောင်းဘီထဲပြန်ထည့်လိုက်ပါနော်... ” ကျမလဲ ကိုဂျင်မိလီးကြီးကို ကြည့်လို့ မဝနိုင်သေးပေမဲ့ အရမ်း အပေါ်စားဆန်သွားမှာစိုးလို့ နည်းနည်းမူလိုက်တယ်.. ” အေးလေ.. ပြီးတာပဲ.. တနင်္လာနေ့ နင်ရုံးလာရင် ရုံးက ကောင်လေးတွေ နင့်ကို ဘာပြောကြမလဲ စောင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဒါဆို.. ” ခက်တော့တာပဲ ကိုဂျင်မိရယ်. ကဲပြော မိုး ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ... ” ရော့.. ငါ့လီးကြီးကို သေချာကိုင်ကြည့်ပြီး နင့်ရဲ့ အမြင်ကိုပြောပြပေး.. နင့် ယောက်ျား လီးနဲ့ ဘာကွာလဲတဲ့ ဘာတို့ပေါ့.. ဟဲ ဟဲ ဟဲ.. ” အဟင်... ကိုဂျင်မိက အရမ်းနှိပ်စက်တာပဲ.. ဒီလိုလုပ်.. ကိုဂျင်မိရုံး ခန်းထဲမှာတော့ မလုပ်ချင်ဘူး.. စိတ်ထဲမှာ မလုံခြုံသလိုဖြစ်လို့.. အဲဒါ.. ”။

ရတယ်လေ.. အဲဒါဆို အပေါ်ထပ်က အင်တာဗျူးလုပ်တဲ့ မီတင်ခန်းအသေးထဲမှာ ငါစောင့်နေမယ်... နင်အခုတတ် လာခဲ့.. ဟုတ်ပြီလား. ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကိုဂျင်မိက သူ့လီးကြီးကို အတွင်းခံထဲ ခွေခေါက်ထည့်ပြီး ဘောင်းဘီပြန် ဝတ်ကာ ပြည့်တီတီအပြုံးနဲ့ အခန်းထဲကထွက်သွားတယ်။ ကျမလဲ ရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ်ဖြစ်ပြီး အဲကွန်းခန်းထဲမှာ ဇောချွေးတွေပြန်နေတော့တယ်။ မသွားလို့ကလဲ မဖြစ်.. တစ်စိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့လီးကြီးနဲ့ နဖူးတွေ. ဒူးတွေ. တွေ့ရမှာ လဲကြောက်..။ စိတ်ကသာ လှုပ်ရှားပြီး ဝေခွဲမရဖြစ်နေတာ.. ကျမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က တော့ စိတ်ချရတယ်ရယ်.. အဖုတ် ထဲမှာ ပြောစရာမလိုအောင် စိတ်စိတ်ဖြစ်နေပြီ..။ လာမဲ့ ဘေးပြေးတွေမဟုတ်ပဲ.. လာမဲ့ လီး ပြေးစုတ် ဆိုသလို.. မဖြစ်မ နေ ကြုံတွေ့လာရတော့မဲ့ တစ်မိန်းယောက်ကျားတစ်ယောက် ရဲ့လီးကြီးကြီးကို ပြုစုပေးရဖို့အတွက် လေးလံနေတဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ အတူ ကိုဂျင်မိရှိတဲ့ အခန်းငယ်လေးဆီကို တရွေ့ရွေ့လှမ်းလာနေရပါတော့တယ်... ။

အဲ့နေ့က အိမ်ပြန်နောက်ကျခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ယောက်ျားဖြစ်သူ ကိုထူးမော်တစ်ယောက်ကတော့ ဆိုဖာပေါ်မှာ ဇိမ်ကျကျထိုင်ရင်း တီဗွီ ကြည့်နေလေရဲ့..။ ဒီနေ့ ကျမကို ရုံးက ဂျာကြီးကလိုးလွတ်လိုက်လို့ အလကား ဖာခံလာရတယ် လို့သာပြောလိုက်ရင် ဘယ်လိုနေမယ် မသိ..။ သူ့ဖာသာသူ ဘယ်လိုနေနေ နှစ် ယောက်လုံးစိတ်တူ ကိုယ်တူနဲ့ ဆုံးဖြတ်ထားတာဆိုတော့ ပြောပြမှတော့ဖြစ်မယ်။ ဒင်းကို ကိုဂျင်မိနဲ့ ကျမ ပယ်ပယ်နယ်နယ် လုံးခဲ့ကြပုံ တွေ ကို ပြောပြဖို့ အစချီလိုက်တယ်။ ” အင်း... ပင်ပန်းလိုက်တာ ယောက်ျားရယ်.. ” ကိုထူးက ဘာမှပြန်မပြော..

အေးဆေး တီဗွီဆက်ကြည့်နေတာနဲ့ ကျမလဲ တဆင့်တတ်ပြီး..။ ” ပင်ပန်းလွန်းလို့ လမ်းတောင် ကောင်းကောင်း မလျှောက်နိုင်ဘူး..။ ကွ တ တ ဖြစ်နေတယ်..” တကယ်လဲ ကွတတဖြစ်နေတာပါ။ ကိုဂျင်မိလီးကြီးက ခံဖူးနေကျ ကိုထူးမော်လီးထက် သိသိသာသာ ရှည်ပြီး တုတ်နေတော့ ကျမအဖုတ်မှာ အရည်ရွဲနေတာတောင် ကျိန်းစပ်ပြီးကျန် နေခဲ့တာလေ..။

မင်းပင်ပန်းတာကလဲ တမျိုးကြီးပါလား .. ဘာတဲ့ ကွ တ တ ဟုတ်လား..” ” ဟုတ်တယ်လေ.. ၈ လက်မနီးနီးရှည်တဲ့ လီးတုတ်တုတ်ကြီးနဲ့ ပယ်ပယ်နယ်နယ် အလိုးခံလာရတဲ့ တော့မိန်းမ မပင်ပန်းပဲနေမလား.. ဟွန်း..” ကျမလဲ ဂွင်တဲ့ တုန်း ပြောပြစ်လိုက်တယ်..။ ကိုထူး ခမျှာ လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ တီဗွီ လမူ တောင်လွတ်ကျသွားတယ်လေ..။ ” ဘာ.. ဘယ်လို.. မိုး .. ဘာပြောလိုက်တယ်..။” ရုတ်တရက် မထင်မှတ်ထားတဲ့ စကားမို့ ကိုထူးလဲ စကားတွေတုန်ပြီး အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေတယ်။ ” အင်း.. ဟုတ်တယ် ကိုထူးရယ်.. မိုးတို့ရုံးက မန်နေဂျာ ကိုဂျင်မိသိတယ်မလား..” ” အေး.. သိတယ်လေ.. တခါတလေ မိုးကို ရုံးလိုက်ပို့ရင် တွေ့ဖူးတယ်။” ” အင်း.. သူက မိုးကို လိုးတာ.. မိုး သူနဲ့ နေလာခဲ့တယ် ကိုထူး..” သွေးသား ဆန္ဒအရ လိုးခဲ့ရပေမဲ့ ကိုယ့်ယောက်ျားမဟုတ်သူ တစ်ခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အလိုးကိုခံလာရတယ်ဆိုတာ တွေးမိရင် စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းသလိုလို ရှက်သလိုလိုတော့ ဖြစ်မိပါတယ်။

ပိုဆိုးတာက ယောက်ျားကိုလဲ ပေးသိမှဖြစ်မဲ့ ကိစ္စဖြစ်နေတော့ ကျမ ကိုဂျင်မိအလိုးကို ဘယ်လိုဘယ်ပုံစံ လိုးခံပေးခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို အသေးစိတ်ပြောပြရတာ ရင်ထဲမှာ လေးလံလှပါတယ်။ ” ဟာ... အဟုတ်လား.. တကယ်လား.. ” ” ဘာလဲ ကိုထူးက မယုံဘူးလား.. ဒီမယ် နောက်ကျနေလို့ အမြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ရတယ်.. အဖုတ်ထဲမှာ လရည်တွေ စိုဇီဇီနဲ့ အခုထိရှိသေးတယ်..” ကျမ စကားလဲဆုံးတော့ ကိုထူးမော်ရဲ့ မျက်နှာကြီးက နီရဲနေပြီး ကျမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ဝါးစားမတတ် ကြည့်နေတယ်။ တံတွေးမြို့ချရင်း ခါးပုံစအောက်လက်နှိုက်လိုက်တာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ကြည့်ရတာ ကျမနဲ့ ကိုဂျင်မိလိုးတာကို သူမှန်းပြီး လီးတောင်လာတယ် ထင်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျမလဲ ဆက်ပြီး.. ” ကိုထူး မယုံလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ထားလိုက်တော့ မိုး အဖုတ်ထဲက လရည်တွေဆေးရင်း ရေချိုးပြီး နားလိုက်အုံးမယ်.. ” ” နေ.. နေပါအုံး မိုးလေးရယ်.. ကို.. ကိုထူးယုံပါတယ်.. ဘယ်လိုတွေဖြစ်ကြတာလဲ အသေးစိတ်ပြောပြပါအုံး.. နော်.. “။

မိုး ပြောပြရင် ကိုထူး စိတ်မဆိုးရဘူးနော်.. ကိုထူး ခွင့်မလွတ်နိုင်မှာစိုးတယ်.. ” အာ.. ရတယ် မိုး ပြောစရာရှိတာ ပြော... ” ကိုထူးက သူပုဆိုးအောက်က လီးကိုနှိုက်ရင်း အရမ်းသံချင်နေတဲ့ပုံနဲ့ ပြောခိုင်းနေတော့ ကျမလဲ ကိုဂျင်မိကွန်ပြူတာ ထဲက အောက်က နေစပြီး ကိုဂျင်မိက ကျမကို လိုးဖို့ ချိန်းလိုက်တဲ့ အင်တာဗျူး အခန်းထဲရောက်တဲ့ အထိပြောပြလိုက်တယ်.. ” အဲဒါနဲ့ မိုး က အဲအခန်းထဲရောက်သွားတော့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်တာလဲ.. ပြောပါ မြန်မြန်..” ” မလောပါနဲ့ ကိုထူးရယ်.. ပြောပြပါမယ်..” ” မိုး အခန်းထဲလဲရောက်ရော ကိုဂျင်မိက တံခါးကို လော့ ချပြီး မိုးကို နံရံနဲ့ ကပ်အောင် အသာတွန်းပြီး ကပ်ဆင် စဆွဲတယ်..” ” မိုးလဲ အစက ရှက်တော့ ရုန်းပေမဲ့ သူ့အားကြီးကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘူး.. ပြီးတော့ သူက မိုး လျှာတွေကို အတင်းစုပ်တယ်..” ” မိုး နို့တွေကို အတင်းညှစ်တယ်... မိုး တအားနာလို့ အော်ရတယ် သိလား.. သူလုပ်နေတာတွေက အရမ်းမြန်တယ်..” ” သူက ဆက်တိုက်တွေလုပ်တော့ မိုး တော်တော်လေး စိတ်လွှပ်ရှားမိတယ်..။

ကိုထူး စိတ်မဆိုးပါနဲ့.. မိုး တကယ် စိတ်ပါသွားတာ..” ” အဲဒါတင် မပြီးသေးဘူး သူက မိုး စကပ်အတိုလေးကို ပင့်တင်ပြီး ဖင်တွေကိုပွတ်သပ်ပြီး ဖင်လုံး နှစ်လုံးကို သူလက်ဝါးကြီးနဲ့တအားရိုက်ရိုက် ပြီး ဆွဲဆွဲညှစ်သေးတယ်..” ” ကိုဂျင်မိက အရမ်းကြမ်းတယ်သိလား.. အစကဆို ကြောက်တောင်ကြောက်တယ်.. မသိရင် မုဒိမ်းကျင့်ခံရသလိုပဲ ကိုထူးရယ်..” ” သူကပြောသေးတယ်.. မိုး ဖင်အိုးက နောက်ကိုလုံးထွက်နေတာပဲတဲ့.. အရမ်းကြိုက်တယ်တဲ့.. စတွေ့ကတည်းက ဖင်ကြီးကို သတိထားမိတယ်တဲ့..” ” သူက ပြောလဲ ပြော လက်တွေကလဲ အငြိမ်မနေဘူး သိလား.. မိုး ဖင်နဲ့ နို့ဆိုတာ နားကို မနားရဘူး အကိုင်ခံ အရိုက်ခံရတာဆိုတာ ပြောမနေနဲ့..” ” အလိုမျိုးကြီး မကြုံဖူးတော့မိုးလဲ တော်တော်လေး စိတ်ပါမိတယ်။ ပိုဆိုးတာက သူ့လီးကြီးကို မိုးကို ကိုင်ခိုင်းထားသေးတယ် သိလား..”။ ” မိုးလဲ သူပြုသမျှနုရရင်းနဲ့ သူ့လီးကြီးကို ဂွင်းတိုက်ပေးမိတယ်..”။

ကိုထူးလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ နားထောင်ရင်း သူ့လီးလေးသူညှစ်နေရင်းနဲ့ မေးတယ်.. ” သူ.. သူ့လီးက ကြီးလား... ဟင် မိုး.. ” “အင်း.. ကိုထူးရယ်.. မိုး ပြောရင် စိတ်မဆိုးနဲ့.. သူ့ဟာကြီးက ကိုထူးလီးထက် ရှည်လဲ ရှည်တယ် တုတ်လဲ တုတ်တယ်.. ဒီလောက်လောက်တော့ရှိမယ်..” ကျမလည်း လက်ညှိုးနဲ့ လက်မကို မထိပ်ဟထားပြီး ဝိုင်းပြလိုက်တယ်.. ကိုဂျင်မိရဲ့ လီး အရွယ်အစား ကို ကိုထူးမှန်းနိုင်အောင် ပြပေးလိုက်တယ်..။ “အင်းပါ... အဲဒါနဲ့ ပြောပါအံ့ဟာ.. ဆက်ပြီး ဘာတွေဖြစ်ကြသေးလဲ..” “အင်း ပြောပါမယ်.. အဲဒါနဲ့ မိုးလဲ အတော်လေး ထန်နေပြီလေ... မိုးလက်ထဲမှာကိုယ့်ယောက်ျားထက်ကြီးတဲ့ လီးကြီးနဲ့.. စဉ်းစားကြည့်အံ့.. စိတ်ထဲမှာ ကလိကလိဖြစ်နေတာ.. အဲဒါကြီး ကိုင်ထားပြီး” “ သူက ကပ်ဆင်ဆွဲရင်း မိုး နားရွက်တွေကိုလဲ စုပ်တယ်.. ပါးတွေကိုလဲ လျှာကြီးနဲ့ လျက်တယ်.. အဲလိုနဲ့ ဇာတ်ရှိန်တွေတတ်နေရင်းက မိုးလဲ အပေါ်ပိုင်းဗလာကျင်းသွားတယ်.. “

အောက်ပိုင်းက မိုး ပင်တီလေးပေါ်ကနေ ဖင်ကို ပွတ်လွန်းတော့ ပင်တီလေးက ဖင်ကြားမှာ ညှပ်နေတယ်လေ.. စကပ်ကို ပင်တင်ထားတော့ ခါးပေါ်ရောက်နေတယ်..” “ မိုးနို့တွေကို ဆွဲစုပ်သေးတယ်.. မိုး နို့ နှစ် ဖက်လုံးကို အလှည့်ကျဆွဲဆွဲစုပ်ရင်း.. မိုးလေး.. ရဲ့.. အဖုတ်ကို စပြီးနှိုက်တော့တာပဲ.. မိုးက ပေါင်ကိုစိထားပါသေးတယ်.. ဒါမဲ့.. ကိုဂျင်မိအရမ်းသန်တယ်..” “ သူလက်ကြမ်းကြမ်းကြီးနဲ့ အတင်းပေါင်ကြားထဲကို နှိုက်တယ်.. ဟိုလေ.. မိုးရဲ့ အစိလေးကို သူလက်ခလယ်နဲ့ ပွတ်ပေးတယ်သိလား.. မိုး အရမ်းရင်တုန်တာပဲ.. မိုးလဲ အသံတွေထွက်တာ မထိန်းနိုင်ဘူး” “ လူက အလိုးမခံရသေးခင်က မောနေပြီ.. အဲဒါမိုးလဲ နံရံမှီရက်နဲ့ ခြေထောက်တွေတောင် မခိုင်တော့ဘူး ခွေကျသွားတယ်.. အဲဒီမှာ ဘာပြောကောင်းမလဲ.. သူ့လီးကြီးနဲ့ မိုး မျက်နှာနဲ့ တည့်တည့်ကြီးဖြစ်သွားတယ်” ကိုထူး နားထောင်ရင်းကနေ အသက်ရွူသံတွေ မြန်သထက် မြန်လာတယ်လေ။

မိုးက ကိုဂျင်မိနဲ့လီးခံရပုံတွေ ပြောပေး.. သူက သူ့လီးသူ ကိုင်ပြီး ပွတ်နေတယ်..။မိုးလဲ ကိုဂျင်မိနဲ့ လီးခွဲရတာ အခု ပြန်ပြော အခု ရင်ခုန်တယ်။ ” ဟာ.. မိုးရာ.. ဆက်ပြောလေဟာ ဘာကြောင်နေတာလဲ..” ကျမလဲ နည်းနည်းမူချင်တာနဲ့... ” တော်ပြီ ကိုထူးရာ.. ဆက်တွေးလိုက်တော့ မိုးလဲ ပြောရတာ ရှက်တယ်..” “ အံ့မလေး မိုးရယ်.. သူများ လီးနဲ့တောင် အလိုးခံလာရပြီးပြီကို အခုမှ ရှက်နေသေးတယ်..” “ ဒါကတော့ ကိုထူးလဲ သဘောတူ.. မိုးလဲ.. အင်း.. ခံချင်သွားတာကိုး... ” “ ခံပါ... ခံပါ.. မယ်မင်းကြီးမ စိတ်ကြိုက်ခံပါ.. အခု ဆက်ပြောအံ့.. နောက် ဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲ” “ အဲချိန်မှာ ကိုဂျင်မိလီးမာမာကြီးက မိုး မျက်နှာနားကို ရောက်နေပြီ..။” “ ကိုဂျင်မိက လည်တယ်သိလား.. သူ့လီးကြီး မိုး ပါးစပ်နားလာတော့ပေးတယ်..။ မိုးလဲ အစတော့ ရွံသလိုခံစားရပေမဲ့ ဒါက မဖြစ်မနေကြုံတွေ့ရမှာပဲဆိုပြီး စိတ်ဖြေလိုက်ရတယ်..” အဲဒါနဲ့ သူ့လီးကြီး မိုး ပါးစပ်ထဲဝင်ဖို့ နှုတ်ခမ်းကို ဟစ်လေးလုပ်ပေးလိုက်တယ်..။

ဟုတ်တယ်လေ ပါးစပ်ကို လုံးငြိမ်း ဟမပေးရဲပါဘူး.. တော်ကြာ မိုးကို ဘယ်ကတည်းက လီးစုပ်ချင်နေလဲ ထင်ခံရမှာပေါ့ ” ကိုယ်ကသာ အဲလိုတွေးနေတာ.. သူက မိုး ပါးစပ်လေး ဟစ်လုပ်လိုက်တာနဲ့ တခါထဲ မိုးခေါင်းကို ကိုင်တဲ့ပြီး သူ့လီးကြီးနဲ့ မိုး ပါးစပ်လေးထဲကို ထိုးထည့်တော့တာပဲ.. ” “ မိုး ပါးစပ်ထဲ ကိုဂျင်မိလီးကပြည့်နေတာ.. တကယ် မိုး လေ ဆို နင် သွားတယ်.. အန်ချင်သလိုဖြစ်ပြီး အုပ် ခနဲဖြစ်သွားတာ.. လီးကရှည်တော့ လှည့်ချောင်းကို လာထောက်တာလေ။ ” “ အမလေး ဒါတောင် သူ့လီးကြီးကမိုးပါးစပ်ထဲကို အကုန်မဝင်သေးဘူး.. တဝက်ကျော်ကျော်ပဲ ရှိသေးတာ..” “ အဲဒါ သူ့လီးကြီးကို မိုး ပါးစပ်ထဲ စုပ်ခိုင်းထားပြီး ထိုးထည့်ထားတာ.. မိုး အတော်လေး အသက်ရွူတွေကြပ်လာတယ်.. ” “ ဟုတ်တယ်လေ ပါးစပ်နဲ့လီးက အပြည့်ပဲကို.. ပြီးတော့ လီးကြီးက လည်ချောင်းထဲထိ ထောက်နေတာဆိုတော့ အသက်ရွူလို့ မရဘူး... ” “

အဲဒါနဲ့ မိုးလဲ တတ်နိုင်သလောက် အသံထွက်အောင် အု အု အွပ် အွပ် လို့အော်ပြီး ကိုဂျင်မိရဲ့ ပေါင်ကို လက်နဲ့ ပုတ်ပုတ်ပြီး သူ့လီးကြီးကို ပါးစပ်ထဲကထုတ်ပေးဖို့ပြောရတယ်.. ” အဲဒါကျမှ သူက သူ့လီးကို ဆွဲထုတ်ပေးတယ်.. အဲအချိန်လေး အသက်ဝအောင်ရွူရတာပဲ.. ပါးစပ်ထဲက သွားရေတွေကျတာ အများကြီးပဲ ကြမ်းပြင်မှာ ပေပွလို့.. ပြီးတော့ မျက်ရည်တွေပါထွက်တယ်..” “ သူ့လီးကြီးမှာလဲ မိုးရဲ့ သွားရည်တွေရယ်.. နောက်ပြီး သူ့လီးကထွက်တဲ့ ရှေ့ပြေးအရည်ကြည်တွေရယ်နဲ့ လီးကြီးက အရည်တွေဆက်လက်ကျပြီး ပြောင်ချောနေရောပဲ..” “ အဲဒါ.. မိုးကို နံရံ

မှာကျောမိုထိုင်ခိုင်းရင်း ပါးစပ်ကိုလိုးတော့တာပဲ.. မိုးလဲ ပါးစပ်ထဲ လီးအဝင်အထွက်ကို ချိန်ပြီး မနည်းအသက်ရွှါရတယ်.. ” ကျမက ပြောနေရင်းနဲ့ နှုတ်ခမ်းကိုသပ်ပြလိုက်တော့ ကိုထူး စိတ်တွေပိုထလာတယ်.. ကျမ နှုတ်ခမ်းလေးကို လာကိုင်ပြီး ပြောသေးတယ်.. ” ဒီနှုတ်ခမ်းလေးက တခြားလီးကို စုပ်ဖူးသွားပြီပေါ့နော် ” တဲ့.. ” ။

အဲလို မိုး ပါးစပ်ကို ငါး မိနစ်လောက် လိုးပြီးတော့ သူက မိုးကို ချိုင်းကနေဆွဲမလိုက်တယ်.. ပြီးတော့ မိုးကို နံရံဖက်ဆွဲလှည့်ပြီး လက် ၂ဖက်ကို နံရံမှထောက်ခိုင်းပြီး ဖင်ကို နောက်ကို ကော့ခိုင်းလိုက်တယ်.. ” အဲကတည်းက မိုး သိလိုက်ပြီ... သူ မိုး ကို နောက်ကနေ ဆောင့်လိုးတော့မယ်ဆိုတာ.. ” ” မိုးရဲ့ ပင်တီလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲချွတ်ချွတ်လိုက်ပြီး ထင်တဲ့အတိုင်းပြီး ကိုဂျင်မိက သူ့လီး ကော့ကော့ကြီးနဲ့ မိုး အဖုတ်ကို လာတော့တယ်.. ” ” မိုးလဲ အစက ကြောက်တော့... မိုး အဖုတ်ကို လက်နဲ့ နောက်ပြန်ကာပြီး မလုပ်ပါနဲ့ ကိုဂျင်မိရယ်.. ကျမမှာ ယောက်ျားရှိတယ်ဆိုပြီး ပြောမိပြောရာ ပြောလိုက်မိသေးတယ် ” ” သူ့ကြည့်ရတာ ဂရုစိုက်ပုံလဲ မရဘူး.. ကာထားတဲ့ မိုး လက်ကို လိမ်ချုပ်တဲ့ပြီး မိုးခါးပေါ်နောက်ပြန်အနေအထားနဲ့တင်လိုက်တယ်.. ချုပ်လိုးသလိုပေါ့.. ” ” သူ တအားကို ထန်နေပြီ.. အရမ်းမှန်ယိုနေတာ ဘာမှကို မမြင်တော့ဘူး.. အဲဒါ မိုးကို လေသံမာမာနဲ့ ပေါင်ကားခိုင်းတယ်.. ဖင်ကို နောက်ကို ကောက်ခိုင်းတယ်.. ” ။

အရည်တွေရွဲနေတဲ့ မိုး အဖုတ်က နောက်ကို ပြူးပြီးထွက်နေတာပေါ့.. မနေ့ကမှ အမွေးတွေကို ရိပ်ထားတော့ ကိုဂျင်မိအတွက် အဆင်သင့်ကိုဖြစ်နေရောပဲ.. ” အဲဒါ သူ့လီးကို တွေ့ပြီး အတင်းကို ဖိ ဆောင့်ချပစ်တယ် ကိုထူးရယ်... ” ” လီးကြီးက ကြီးလိုက်တာဆိုတော့ အဖုတ်ထဲရောက်မှ ပိုသိသာတယ်.. အဖုတ်နံရံတွေက သူ့လီးပေါ် အကြောတွေကို ခံစားမိနေသလိုပဲ ” ” သူ ဆောင့်လိုးလိုက်တော့မိုး အော်ရတယ်.. မျက်နှာလေး အပေါ်ကို မော့တတ်သွားတယ်.. ” ” မိုး အဖုတ်ထဲမှာ ကိုထူးလီးမဟုတ်ဘဲ တခြားသူရဲ့ လီးကြီးက မညာ မတာလိုးနေတဲ့ အသံက ဝမ်းနည်းရမလိုလို စိတ်လွှပ်ရှားရမလိုလိုနဲ့ ကိုထူးရယ်.. ” ။ ” သူ ဆက်တိုက်ဆောင့်တယ်.. မိုးလဲ အသံတော်တော် ထွက်အောင် အော်မိတယ်.. လီးနဲ့ အဖုတ်လိုးတဲ့အသံတွေလဲ ဆူနေတာပဲ.. တဆုံးဝင် တဆုံးထုတ် လိုးတာကိုး သူက.. ” ” ဆောင့်လိုက်တိုင်း တုန်တုန်သွားတဲ့ မိုး ဖင်တွေကို တဖြန်းဖြန်းရိုက်သေးတယ်.. ။

ဖင်မှာ အရိုးရာတောင် ထင်မလား မသိဘူး ခဏနေ ရေချိုးတော့မှ ကြည့်ရအုံးမယ်.. ” ” အဲဒါ.. အင်း.. ဟို.. လေ.. မိုးတစ်ခု ဝန်ခံမယ်.. မိုး ပြီးသွားတယ် သိလား.. ” ” မိုးလဲ ပြီးရော.. သူ့ဆောင့်ချက်တွေ ပိုပိုကြမ်းလာတယ်.. မိုးလဲ စိတ်လွတ်ပြီး ဘာတွေပြောမိလဲ မမှတ်မိဘူး... လိုးနိုင်လိုက်တာ ကိုဂျင်မိရယ်လို့ ချီးကျူးသလို ပြောမိတာပဲ မှတ်မိတယ် ” ” အချက် ငါးဆယ် လောက်လဲ ရောက်ရော သူ့လီးကြီးက ပိုကြီးသလိုခံစားရပြီး အဖုတ်ထဲကို တဆုံးနှစ်ထားရင်း လရည်တွေ ပန်းထည့်တယ်လေ... အဲဒါ ခဏနေ ကိုထူး မိုးလေး အတွက် တားဆေး သွားဝယ်ပေးအုံး ” ” သူ့လီးက ရှည်တော့ လရည်တွေက သားအိမ်ထဲကို တန်းနေတာပဲ.. အပြင်တောင်ပြန်မထွက်လာဘူး.. ” ” သူ့လရည်တွေ မိုးအဖုတ်ထဲ အပြည့်ဖြည့်ပြီးရော သူလဲ မောပြီး မိုးကျောပေါ်ကုန်းပြီးမိုချလိုက်တယ်.. ” ” မိုးက အဆောင့်ခံရလွန်းလို့ နံရံမှာတောင် လက်မထောက်နိုင်တော့ဘူး မျက်နှာနဲ့ ရင်ဘက် နံရံကို ကပ်ပြီး ဖင်ကော့ခံနေရတာ.. ” ” မိုးလဲ မောတာနဲ့ အဲဒီအခန်းထဲ ဆိုဖာပေါ်မှာ အဝတ်မပါပဲ ဖင်တုံးလုံးကြီးအိပ်ပျော်သွားပါတော့တယ်.. ” ပြီးပါပြီ။

Zawgyi

ကမမနဲ/ အသစ္စဆန္ဒ

ကိုထူးကံ ဖမ်းခါနီးတော့ သူ့လီးကိုအဖုတ္တံက ထုတဖမ်း က်မကို တေစာင်းအေနအထားကေန ပဏ္ဍကန္တိငြားတယ။
ဖမ်းတော့ပိုကပေငတတြဖမ်း သူ့လီးနဲ့ ခိုမြေကိခိနဖမ်း တစ ခ်က ခိုစွစ ခ်ကလောကြောင်းတကုက္ကာ ထြ

ကွာလို့ကွဲလရည့်ဩမ်းနီ၊ ပေပုတဋ္ဌကဘူး ဝမ်းဝေစနဲ၊ ပါးပေပုထိဝေရာက္ကယှ။ ” ကိုထူးကကြာ.. မေပျာမဆန်.. ဒီမှာ အကုန်ပေကုန်စပီ ” မိုးကလဲ ကိုလရည့်ဟာကို ဘာပျစ့.. တခိဉ်အတြဲဝေတြဆို ပါးစပုထဲဝေတာဋ္ဌ ထည့်စပီးဟုကေသးတာပဲ ” ဝေန်ကျိဋ္ဌး ကိုထူးရဲ၊ အဆန်းထြီဝေတြကို တုဖလူးပျဖလူးနဲ၊ ပိုဟုကမူးလာတယှ။ သူ၊ အသကိဉ်ကွဲး ပံ့စံ က ဝေလးဖကွထောက္ကုန်းခိုဋ္ဌးတာပဲ။ ဖလူးဝေလးကို လကွ ဝေ့စ့ ဖကွနဲ၊ ဖဖဲစပီး ဝေဆာဋ္ဌိက္ကိဋ္ဌး ဟစံ ဟစံပျစ့နေတဲ့ ဖဋ္ဌဝေလးကိုဟုကည့်စပီးလိုးတယှ။ အဲဒါမှ အားမရေသးရဋ္ဌ ဖဋ္ဌပေါကွလေးထဲကို လကွ ဝေ့စ့စပီးအဖုတ္တိ အသကုန်ဆောဋ္ဌယှ။ ဝေန်ကျိဋ္ဌး သူ၊ လီးဒစ့ နဲ၊ မတိမူးမယိမူးအဝြယှိတဲ့ ခရမူးသီးနဲ၊ က်မဖဋ္ဌဝေလးထဲထိုးထည့်ဋ္ဌးစပီး သူ၊ လီးနဲ၊ အဖုတ္တိဆောဋ္ဌယှ။

ကံမ ဘယျိတားတား မရတဲ့အဆုံး ချဖည်းချဖည်းထည့်ပါလို့ အသနားခံစပ်ဖွဲ့ကို ခရမ်းသီးအထည့်လို့ကွယူ။
 “ ဝေကောဌးလိုကာကြာ စီးပိုင်နေတာပဲ ” အာ.. ဝေချဖးဝေချဖးလုပ်ပါ ကိုရယူ.. ” ဖွဲ့ကဟာသကီးကဟာကွယူ
 ချဖီတို့ကတော့မယူနော့... ” မျဖီတို့ မျဖီတို့.. မိုး ကို လီး ဝေးဝေး ဝေခင်းနဲ့ လီးနော့သလို မွန်းစပ် လုပ်
 နတာ... ” ရွှေ... ..” ကိုထူးမော့ ဂျတ္တရကွေ့ပေါလိုကွဲ့ စကားမော့ကာ ဝေခင်း အသက်အက်ယူ တုန့်ပြား
 သည့်။ စိတ္တိမှာ တျားတစယောက ငါ့ကိုလီးတယျိတဲ့ ခံစားခံကွေ့သည့်။ ကိုထူးမော့ အဆန်းထိုင်လို့
 တွေ့ အဆုံးအစ မှဲနေတာသိလိုက်တယူ။ စိတ္တိမှာ ဝမ်းနည်းရမှာလိုလို ရှေးနုသလိုလိုနဲ့ ဇေဝေဝေချဖွားတယူ။
 ဒီလောကျဖွဲ့တဲ့ ဝေယာက္ကားကို အကဲစမ်းခံခြားတာနဲ့ ကံမလဲ ပြင်ဖြင့်လွှဲလွှဲလင်းလင်းပေးလိုကွယူ။ ” မိုး ကို တျ
 ခားယောက္ကားတစယောက သူ့လီးသက်နဲ့ မိုးဖွင့်လေးထဲကို ဝေခင်းလွှဲလွှဲလင်းလင်းပေးလိုကွယူ။ ” မိုး ကို တျ
 ထူးရယူ... ”

စကားအဆုံးမှာပဲ ကိုထူးမောလီးက သိသိသာသာကိုတုတ္ထား ပိုမာတောင့်လွှာစပြီး ခေါ်ဝေါ်ကွဲပြားကလဲ ပျဉ်းထန်တယ်။ “အား ဝေးကောင်းလိုက်တာ .. မိန်းမရယ်.. အငွေ့ကြာ.. အငွေ့ အငွေ့..” ဖွဲ့က ခရမ်းသီးပျံတု မကြာကအောင် လက်ဖွဲ့ဖိထိုးထည့်ထားစပြီး ဆက်ကြည့်ဆောင့်တော့တယ်။ ကံမ အတော့် ခံစားလိုက်တယ်။ လီးကလဲ မာ.. ခရမ်းသီးကလဲ ဖွဲ့မောတင်းစပြီးဟန်ပေ။ ဟန်ညှစ်တာ ကိုထူးမော့ ကံမကို တျားဝယ်ယှက်နဲ့ ပေးလိုးခံနေစေလို ခိုပျံလာတယ်။ အခံက ဝေးကွာတမ်းခေါ်ဝေါ်စပြီးတော့ထုံးစံအတိုင်း လရည်ကြေကို ဝေးကွာပေးလာတယ်.. ဒီတခါ မိန်းမတောင့်ထိခံရတယ်။ ပါးတောင့်ပေး လရည်ကြေ ပြောနေအောင် ပေးသားတယ်။ ကိုထူးမော့ အဆန်းကြီးတောင့်ဟန်ကောင့် ကံမရဲ့ လိင်္ဂာဝ ဟာတျာပေးပေးနဲ့ အသိအမှတ်ပြုလာခဲ့ပါတယ်။ ကံမကိုယ်လဲ သူလုပ်တာကို ပျင်းဆွဲခံနေတာတောင့်ဟန်ကောင့် သူကပိုမိုစပြီး အတောင့်လာခဲ့တယ်။

တရကတော့ ဝံ့စွာ ဝေယျာက္ခားလိုးစပီးလို အေမာဝေချဖေနတုန်း သူကေချဟလာတယူ။ “ ဝံ့ငြိယုဝံ့ ကို သူ
မားလိုးတာ ချမခွံညိုကာကြာ..” သူကို မရဲတရဲ မ်ကစောင့်ထိုးရင်း.. ” ကိုထူးက ဗုဒ္ဓကျသုတ်ဖတ်ပွား.. ” ” ဪ.. မိုး
ကိုယှိုညိုလိုလားလား ခံခွံညိုရင်တော့ ကိုယှို ဗုဒ္ဓကျသုတ်ရမ္မာပေါ့.. ” ” အံမယ ဝေချဟပုံက မိုး ကပ သူမားလိုး
တာခံခွံညို ကိုထူးဆီခြင်္သတောင့်ဝေချသလိုလိုနဲ့.. ဟုန်း.. ” ” မိုး ကေရာ အေချဟင်းအလဲလေး မခံစားခွံ
လား တျားလီးတစခေါင်းဝေခင်းနဲ့.. ” က်မ ဘာမ္မ မေချဟပဲ အသာပဲ စင်မ္မနေလိုက္ကည။ ” ကို အသိထဲမှာလဲ
ဒီကိစ္စဝေချဟပုံ အတြက အရမ်းရင်းနီးတဲ့သူကရှားဝေနတာ မိုးရဲ.. ” ” အနွံ.. ကိုထူးဝေချဟခွံကာ မိုး ကပ အျ
ပဉ္စ က ဝေယျာက္ခားရှာစပီး အကိုရယု အမ္မဏလိုက္ကစပီး က်မကို လိုးပေးပါလို ဝေချဟစပီးဝေခင်းရမ္မာလား..
” အဲလို သူ ကိုဂြိုဟစပီး တစ္ဆေခြေချဟလိုက္ကတော့ သူက ရယှိုက်လုပွစပီး ” ။

အင်း... ဒါလဲကောင်းတာပဲ ကိုယ့်ခေတ်လာတဲ့သူဆို မိုးမသင်္ကါတိကာ ဘာညာ ချစ်စရာမှာ.. မိုး စိတ္တိဌေးကျစွဲသူကို မိုး ဖာသာဝေဌေးစပ်း လြီဗ္ဗားခဲဝေပါ၊ ဒီလိုပဲ ဝေဌေးဗုဒ္ဓကဆိုဗုဒ္ဓကရင်း တုဖညးဗုဒ္ဓညးနဲ၊ ကံမကို တုဗားဝေ ယာက္ကား တက္ကိးမဲအစီအစဉ် စကားအျစ်စွေတကယ့် လက္ခဏာတရားသပ္ပံ၊ အထိဗုဒ္ဓစွဲခဲတယ့်လေ။ ကံမကိုယှိဉ် ကိုယ့်ယှိဉ် မယ့်းဉ်ဌေး။ တစ္ဆန္တု၊ တစ္ဆိယ နိဗ္ဗာန်တရားကိုပဲ ထိထိဝေဉ် ဗုဒ္ဓဌေး ကိဌေး ခံဖူးတာ။ တုဗားဝေ ယာ ကားလီး ဆိုတဲ့ အေတြးဝေဉ်ရင် စိတ္တိကလက္ခာခံဝေမဲ တကယ့် မသိစိတ္တိ၊ ခဲတကယ့် အိဉ်ဌေးဂမရ ဗုဒ္ဓစပ်း

အဖုတ္တဲမှ စိစိစိပျစာတဲနတယ။ ဒါကိုလဲ ဝဠာကံနာလို၊ ဝေဟလို၊ ရမလား မသိဘူး။ တျားဝဲယာက္ကား တစယာက္ကဲ၊ လီးကို အျပဉ္စလကွဲတြေပျမဉ္စုးခဉ္စတယ။ ဒီလိုနဲ့ ဝဲယာက္ကားက တဂီဂီပူစာတာတပိုင်း ကိုယှိဉ္စလဲ တျားလီးနဲ့ စမ္မးခဉ္စတပိုင်းဆိုတော့ ကံမကို လိုးဖို့၊ အတြက္ကီးသနဲ့ ဝဲယာက္ကား တစယောကွ အျမန္နာရစပ်ဝဲလ။

ကံမက ကုမဆဏီတစွဲမှာ အေရာင်းခေါင်းဆောင် ။ ကံမအထက္က အေရာင်း မန္တနော်က က ဝဲဒါက္ကာ ဂ်ဗိုတဲ။ အသကွ ဝဲလးဆယ နီးပါးဝဲတော့ရိမယတ္တယ။ မိန်းမရိဖူးတယ။ အခုတော့တြဲသြားစပ် တကိုယှညးဝဲနေတာဝဲပါ။ အရေတော့ သိပ္ပစပ် မသိသာဝဲပမဲ ဒီတော့ကိုင်း ကိုဂ်ဗို တစယောကွ အမူအယာဝဲတြပ်ကွနေတာ သတိထားမိတယ။ ကိုယှညး ဗုကညးအဗုကညးတြေက တခါတေလ ဝဲနရာဝဲတြဲမ္မးဝဲနတတ္တယ။ ဝဲပျဟ သာ ဝဲပျဟရတာ ကံမကိုယှိဉ္စလဲ ကံမ ဝဲယာက္ကားနဲ့ ဝဲပျဟထားတဲကံစာ အေကာဉ္စထညးဖော့မယှိဉ္စကတညးက ဝဲတုံစားပုံနဲ့ အမူအယာကို နညးနညးဝဲပျဟင်းထားတယလေ။ တခါတေလ စကယှတိုကို ခယှင်းတင်းဝဲတစပ် သူ၊ ရေ့မှာ ခပုဂ္ဂိုလ်လး လမ္မးလွတ်ကျတယ။ သူ၊ အလုပွားပြနားဝဲရာကွ ဝဲဘာပဉ္စခဉ္စယောင့်ဆောင့်စပ် တင်းဝဲနတဲ ဝဲတြေပျမဉ္စအောင့် ကုန်းဝဲကာက္ကယ။ ပျန္နထမ္မာ ခုံကိုအားယူစပ် ထလို၊ ရရဲနဲ့ သူ၊ ပေါင်းပေ့ကိုလကွထောကွစပ်ထ ပျတယ။

ကံမရဲပျဟင်းလဲလာတဲ ဝဲတုံစားပုံဝဲတြဲ၊ အမူအယာဝဲတြဲ နဲ့ မိန္တုးအဗုကညးတြေကို ပျားမ္မာရိတဲပုရိသတခီ ပျဉ္စလာဗုကတယ။ ဒါဝဲပမဲ ကိုယှညး အဆင့်က ဝဲခေါင်းဆောင် ဆိုတော့ အရမ္မးမဝဲဉ္စဗုကဘူး။ တရကွ သားဝဲတော့ ကိုဂ်ဗိုက သူ၊ ကြနုပတာ ထဲက ဖိုဉ္စ တခီပုကို copy ကူးခိုင်းလို သူ၊ ကြနုပတာ မှာထိုဉ္စစပ် သူဝဲပျဟတဲ ဖိုဉ္စ ထဲကိုဝဲဉ္စဗုကညးတြေကယ။ အား ပါ ပါးဝဲ.. မနညး မေနာ အျဟလီးဇာက္ကားဝဲတြဲ ဝဲတြဲလိုကွတယ..။ ပျတ္တရကွ မိန္တုးရက္ကလံပျမဉ္စုးဝဲပမဲ အဗုကညးတြေတြဲပျမဉ္စုးဝဲဘူး။ ကံမလဲ အခန်းထဲလူရင်းတာနဲ့ ဝဲတြဲရာဇာက္ကားကို ကလစ ဝဲခါကွစပ် ဖြင့်ဉ္စဗုကညးတြေတယ။ အမိးသမီးယူယူလးက အေတာဉ္စတန္တုးလီးကို ပုဝဲလေပးတဲဇာတ္တမ္မး။ ဇာတ္တမ္မးထဲကလီးသကီးက မာစပ်ဝဲတာဝဲနေတာပဲ..။ ဝဲကာဉ္စလးခမ္မာ လီးသကီးကို ပါးစပွဲထညးစပ် အသကွပုဂ္ဂိုလ်မဝဲတဝဲနဲ့ စုတပေးဝဲနရတယ။ ပျတ္တရကွဗုကညးတြေကွ ဝဲကာဉ္စလးက လီးစုတနေတာမဟုတဲ လီးသကီးနဲ့ ဝဲကာဉ္စလး ပါးစပွဲလီးဝဲနသလိုပဲ..။

ကံမလဲ ဗုကညးနေရင်းနဲ့ ဗုကညးထမိသလိုလို ဝဲရဆာသလိုလိုနဲ့ အာဝဲခါဝဲတြေတာဝဲ ဝဲပျဉ္စကာတယ။ အျဟဇာက္ကားကို အာဂ္ဂြဝဲတြေဝဲစားစပ် ဖီလးလာဝဲနတဲကံမက ဘယှခိန္တတညးက ကိုယှညးဝဲရာကွနေမ္မးမသိတဲ ကိုဂ်ဗိုကို သတိမထားမိလိုက္ကူး..။ ” ဟဲ့.. မိုးငါစက္ကထိုဉ္စစပ် ဘာဝဲတြဲဗုကညးနေတာလဲ... ” အမေလး.. ရွှေ.. ဂ်ဗို ” တစွဲယှး ထူပူ.. ဘာလုပျံ ဘာကိုဉ္စမ္မး မသိ ပျစစစပ် ဖြင့်ဉ္စတဲ ဝဲအာကားကို အျမန္နမန္တိတစပ်.. ” ဟဲ့.. ဟို.. ကိုဂ်ဗို ကူးခိုင်းတဲ ဖိုဉ္စ .. အဲဒါ လာကူးရင်းနဲ့.. အဲဒါ.. ” ဝဲအာကားမ္မး သိသိနဲ့ ဗုကညးနေတာ အဗုကသကီးပဲ.. ပျားခိန္တသကီးမှာ အေတာဝဲလး ထန္တနေတယပေါဝဲလ.. ” ဟို.. အဲလိုမဟုတဲဘူး ကိုဂ်ဗိုကလဲ.. ဒီလိုပဲဗုကညးပျမဉ္စုးတာပါ ” အခုဆိုလဲ ဝဲပျဟစမ္မးပါအုံး.. နဉ္စဗုကညးနေတာ ဘာကားလဲ.. ” ကိုဂ်ဗို က သိသိသကီးနဲ့ မေးလိုက္ကယ။ ကံမဗုကညးနေတာ ဝဲကာဉ္စလးက လီးတုတ္တုတသကီးကို။

မဆံမစပ်စုတပေးဝဲနတဲ ကားပါလို တစိမ္မးဝဲယာက္ကားတစယောက္ကိ ဝဲပျဟတြဲကွိ၊ ခက္ကဲဝဲနခဲတယ။ ” ဟို.. ဟိုဝဲလ.. ဝဲကာဉ္စလးက.. ဟိုဟာကို ဟိုလိုလုပေးတာ... အဲဒါ.. ” နတ္တလဲ ဟိုဟာဝဲတြဲ ဟိုလိုဝဲတြဲနဲ့ ထပူနေတာပဲ.. ဝဲပျဟဇမ္မးပါ ဝဲပျဟစရာရိတာ.. ” အာ.. ကိုဂ်ဗို ကလညး မိုး ရက္ကစပ်.. သိရဲသားနဲ့ လာဝဲမးဝဲနတာကို.. ဖြန့်... ” ကံမ နညးနညးတြဲပုဂ္ဂိုလ်ကွတော့ ကိုဂ်ဗို လညး ရေ့ခြားတဲပုံပျမဉ္စုးတယ.. ” အခုဆိုလဲ ငါ့ကိုပျ ငါ့ကို အတူတူဗုကညးနေအောင့်.. ” ဝဲတာဝဲစပ်.. ကိုဂ်ဗိုမာသာ တစယောက္ကိဗုကညးတြေလား.. မိုးက ဗုကညးရာလား ” အံမယူ.. အခုမ္မလာရက္ကပေ့နတယ.. ဝဲစာနကျဖင့် ပါးစပွဲဟင်းသားနဲ့ မိကွတာဝဲ မခက္ကမ္မးဗုကညးနေတာ ဘယှ ဝဲကာဉ္စလးလဲ ဝဲပျဟ.. ” အာ... ကိုဂ်ဗို မေကာင်းဘူးကြာ.. ဘာဝဲ

တြလောဝေပျာနေတာလဲ.. သြား.. ဖြန့်... ” က်မလဲ ကိုက်ငွ် အလှပွားပြဲနေရာမှာ ထိုင်နေရာကေန မက္ကပ္ပပုနေ
တဲ့ ကိုက်ငွ် ကို ရွက်ိုးရွက်မူး အမူအယာဝေးနဲ/ လက္ခဲ/လွမ်းပုလိကြယံ..။

ချစ်ခင်တော့ ကိုကိုက ဂါထာရကုန်နာတ္ထုတရပ်ပေးခွင့်ရှိတဲ့အခါမှာ ပုညိကြွလက ကိုကိုရဲ့ လီးခေရာကိုသားပြတို့
 သလိုပျစွန်းတယူ...။ " အယူ.. ဒီကောဌေးလား ဘယ်လိုကိစ္စလဲ.. " အာ. မဟုတ္ဘူး ကိုကို... မိုး ကဒီလိုပဲ လွှဲ
 မိုးပြိုကြတာ.. " က်မ ဝေပုဟလို မဆုံးသေးခင်ပဲ ကိုကိုက သူ့ဘောဌေးဘီခါးပတ်ပြုစုတဲ့ အတွင်းခံကိုပါ တခါ
 ထဲခြေတံ့လိုကွပ်ပီး လီးဆက်ကို ခြေထုတုပလိုက်တယ်...။ သူ့အလှပွန်းက မွန့်နွန်းဆိုပေမဲ့ မွန့် အမြဲနှိုးတော့ အူပ
 ငွ ဘာမှမပူမနွေးလေ။ စေနနဲ့ လူပျစုတော့ တခါပဲ အောက်ပျေခဝန်းထဲမှလေးဝေကြက နေ၊ တစုဝန်း
 ပျစွန်းဟုတ်ပေ။ " အမေလေး... ကိုကို ဘာဆက်လဲ.. ဘာလုပ်လဲ.. " ပါးစုက ဝေပုဟနေပေမဲ့ မိလ္လာက
 ကိုကိုရဲ့ အေဟုကောဝေတရပ်ပီး အထက်ကြိုကောနေတဲ့ လီးဆက်ဆီကနေ မခြားဝိုင်းဘူး။ က်မ အရမ်းပျစု
 ဖူးခင်နေတဲ့ တုခါးယောက်ားတစုယောက်ားလီးကို ကိုယ့်ကွပ်ကောနဲ့။

တစ် ဝေပေလာက္ခကြာကေန ခွင်းခွင်းလင်းလင်းချမနေရပါဘဲ။ အစွဲဆန်းက သိသိသာသာထားစဉ်း လီးတစ်စု လွှဲကွဲ အေ့အနာအစပ်ပိုင်းစပ်ပိုင်းထေ့တယူ။ လေမြင်းဝေတြကို ပုံမှန်ထိုး၊ လီးရဲ့ အရွယ်၊ ပိုစဉ်းပေလင်း ငွေတယူ။ အရွယ် အရင်းကေန အဖားထိ ရ လက်ခြောက်ကောင် ၈ လက္ခေလာကိစ္စမရှိ လုံးပါကွဲ ဝါးလုံးရ ငွေဝေလာကွဲ ဝေတော့ အသာဝေလေးရှိတယ်။ ဘယ်လိုအကုသိုလ်အကုသိုလ် အိမ်ယာကွဲလို့ လီးထဲက အရွယ်.. လုံးပ တွဲ.. အစစ သာလွန်နေတယ်။ ကိုက်ငွေက တပြုတ်ပွဲတော့ လီးကက်မေယာကွဲလီးထဲကျနေတာပိုသေးတယ်။ ” နှင့်လာကိစ္စစဉ်းဝေတော့ .. ဝေရာဒီမှာ နှင့်အကုသိုလ်နေတဲ့ ကားထဲကဟန်၊ ငါ့လီးနဲ့ ဘယ်လိုက ပိုဆန်းလဲ.. ” အို.. ကိုက်ငွေကလဲ.. ဘာဝေတြချာဝေနေမှန်း မသိဘူး .. ကိုက်ငွေဟာဆန်းကို ချပေးတဲ့လို့ကွဲမပါ လူဝေတြချမငွေ ကုန်၊ အရွယ်ဝေနေအုံးမယူ.. ” ငါဝေချာမယူ မိုးမိုးဝင်း.. ငါ့အခန်းထဲ ဘယ်လိုမ ငါ့ခြေချပဲ မဝေဘူး.. ဘယ်လိုမလဲ လာစရာမရှိဘူး..။

နင့် ဝေအာကားဝေတြ ဗုဒ္ဓကညာဉ်တိတိသာ ငါဖြလိုကွ နင့်အရွှ်ကြွမ္မာ” ကိုက်ငိုက အဗုဒ္ဓကညာဉ်တိတိသာဝေတော့ က်မလဲ သကံရာ မရူဖုတြားတယု..။” အင်းပါ ကိုက်ငိုရယု .. လိမအာပါတယု.. အဲဒါသကီးကို က်မ မ်ကူးတနားကေန ဖယုစပီး ဝေဘာင်းဘိထံပုပန္နညာဉ်ကွါနော့... ..” က်မလဲ ကိုက်ငိုလီးသကီးကို ဗုဒ္ဓကညာဉ် မဝးဝိုင်းသေးဝေပမဲ အရမ်းအေပါစားဆန္ဒားမ္မာစိုးလို၊ နည်းနည်းမူလိုက္ကယု..” ဝေအေးဝေလ.. စပီးတာပဲ.. တနလၤတဝေန၊ နင့်ဂုံးလာ ရငံ ဂုံးက ဝေကာငလေးဝေတြ နင့်တ ဘာဝေပုဟဗုဒ္ဓကမလဲ ဝေစာငုဗုဒ္ဓကညာဉ်ကွါတော့ ဒါဆို..” ” ခက္ကတော့ တာပဲ ကိုက်ငိုရယု. ကဲဝေပုဟ မိုး ဘာလုပပေးရမ္မာလဲ... ” ” ဝေရာ.. ငါလီးသကီးကို ဝေသန်ကိုဉ်ဗုဒ္ဓကညာဉ်စပီး နင့်ဝဲဉ် အျမဉ်တိတိသာပေပေး.. နင့်ဝေ ဝေယာကားလီးနဲ၊ ဘာကြာလဲတို၊ ဘာတို၊ ပေါ့.. ဟဲ ဟဲ ဟဲ..” ” အဟ ငု... ကိုက်ငိုက အရမ်းဝိပူက္ကာပဲ.. ဒီလိုလုပု.. ကိုက်ငိုဂုံးခန္ဓးထဲမ္မာဝေတော့ မလုပုဉ်း.. စိတ္တိမ္မာ မလုံစခိံသလိုဗုဒ္ဓ လို.. အဲဒါ..”။

ရတယူလေ.. အဲဒါဆို အေပုထုပ္ပ အတ္တဗိလ္လု မိတဋ္ဌနးအသးထဲမှာ ငါစောင့်နေမယ့်... နန္ဒတက္ကနဲ့.. ဟု
တူမပီလား. ဝေပုဟဝေပုဟဆိုဆိုနဲ့ ကိုဋ္ဌက သူ့လီးသင်္ကန်းကို အကြွင်းခံထဲ ဝေခါခါကညွှတ်ပီး ဝေဘာဝုး
ဘိပုပ္ပနဝတ္တာ ပုပ္ပညတ္တိတိအမပီးနဲ့ အခန်းထဲကထြကြားတယူ။ ကံမလဲ ရဲထွဲမှာ တလူပုပ္ပတစုပီး အဲကြွန်းခန်းထဲ
မှာ ဝေဇာဝေခါးဝေတြပုပ္ပနနေတော့တယူ။ မသြားလို့ ကလဲ မျှစေ့.. တစွဲမူးတစွဲယောက္ခလီးသင်္ကန်းနဲ့ န
ဖူးဝေတြာ ဒူးဝေတြာ ဝေတြာရမှာလဲပေကာကွ..။ စိတ္တသာ လိမ္မားပီး ဝေခါခါမျှစေ့နေတာ.. ကံမရဲ ခးာ်
ကိုယူ ဝေတော့ စိတ္တရတယူ.. အဖုထွဲမှာ ဝေပုဟတရာမလိုအောင့် စိစိပျစေ့နေပီး..။ လာမဲ့ ဝေဘေးဝေပုပး
တြာမဟုတ်.. လာမဲ့ လီး ဝေပုပးတော့ ဆိုသလို.. မျှစေ့န သင်္ကန်းဝေတြာလာရေတော့မဲ့ တစွဲမူးယောက္ခားတစွဲ
ယောက္ခ ရဲလီးသင်္ကန်းသင်္ကန်းကို ပုပ္ပစပေးရဖို့ အတြက ဝေလးလံနေတဲ့ ဝေပုခလွမ်းဝေတြာနဲ့ အတူ ကိုဋ္ဌဓိ
တဲ့ အခန်းယူလေးဆီကို တေဝုပြေဝုပြေလွမ်းလာနေရပါတော့တယူ... ။

အဲ့နေ့က အိမ်ပုဒ်နောက်ခံပါတယ်။ အိမ်ပုဒ်ရောကတော့ ဝေယျာကုံးပျစွာ ကိုထူးမော့စွာယောကောတာ့ ဆို ဖာပေပုဒ်မှာ ဇိမ္ဗိန်ထိုင်း တိမြဲ ဗုဒ္ဓကညွှန်နေလေရဲ့။ ဒီနေ့က ကံမကံကို ပြီးက ကံသကီးကလုံးလွှဲလွှဲ၊ အလကားဖာခံလာရတယ်လို့ သာဓုပျဟလိုကွင့် ဘယျိုဝေနေမယ့် မသိ..။ သူဖာသာသူ ဘယျိုဝေနေ ဝေယျာကုံးစိတ္တကိုကွဲ၊ ဆုံးပျစွာတောဆိုတော့ ဝေပျဟပျမော့တုပျစွာ။ ဒင်းကို ကိုဂိဋ္ဌနဲ့ ကံမ ပယုယုယု ယု လုံးခဲဗုဒ္ဓကပုံဝေတြ ကို ဝေပျဟပျပုဒ် အစခိုလိုက္ကယ့်။ “ အင်းဝေး.. ပဌန်းလိုက္က ဝေယျာကုံးရယ့်.. ” ကိုထူးက ဘာပျပုဒ်ပုဒ်.. ဝေအေးဝေဆေး တိမြဲဆက္ကဗုဒ္ဓကညွှန်နေတာနဲ့ ကံမလဲ တဆင့်တုပျစွာ..။ “ ပဌန်းလွှဲလို့ လမ်းဝေတာဝေ ကောင်းကောင်း မေလွှဲကွဲးဝိုက္ကေး.. ကြ တ တ ပျစွာနေတယ်.. ” တကယ့် ကြတတုပျစွာနေ တာပါ။ ကိုဂိဋ္ဌလီးသကီးက ခံဖူးဝေန် ကိုထူးမော့စွာထကွ သိသိသာသာ ရှုညွှန်ပီး တုတုနေတော့ ကံမအဖုတော့ အရညဝင်ြဝေန်တာဝေတာဝေ ကိန်းစပုပီးကိန်းနေခဲတာဝေလ..။

မင်းပဌန်းတာကလဲ တမီးသကီးပါလား.. ဘာတဲ့ ကြ တ တ ဟုတ္တား.. ” ဟုတ္တယုလေ.. ၈ လကွန်းနီးရှုညွှန် လီးတု တွဲတုသကီးနဲ့ ပယုယုယု အလုံးခံလာရတဲ့ ဝေတာဝိုဋ္ဌမ မပဌန်းပဲဝေန်မလား.. ပြန်.. ” ကံမလဲ ဂြုဋ္ဌတုန်း ဝေပျဟပျစွာကွဲ..။ ကိုထူး ခမ္ဘာ လက္ခဏာ ကိုဋ္ဌာတဲ့ တိမြဲ လမု ဝေတာဝိုဋ္ဌာသြားတယ်လေ..။ “ ဘာ.. ဘယု လို့.. မိုး.. ဘာဝေပျဟလိုက္ကယ့်.. ” ဂြုဋ္ဌရကွ မထွေးတဲ့ စကားမို့ ကိုထူးလဲ စကားဝေတြတုပျစွာ အထွေး ဝေတြာပျစွာနေတယ်။ “ အင်းဝေး.. ဟုတ္တယု ကိုထူးရယ့်.. မိုးတိုပျစွာ မနုဏ် ကိုဂိဋ္ဌသိတယ်လား.. ” ဝေအေး.. သိတယ်လေ.. တခါတေလ မိုးကို ပြုံးလိုက္ကရင့် ဝေတြာဖူးတယ်။ “ အင်း.. သူက မိုးကို လိုးတာ.. မိုး သူနဲ့ ဝေ နလာခဲတယ် ကိုထူး.. ” ဝေသြးသား ဆေးအရ လုံးခဲရေပမဲ့ ကိုယုဝေယျာကုံးမဟုတ္တု တဖျား ဝေယျာကုံးတစွာ ယာကွဲ အလုံးကိုခံလာရတယ်တာ ဝေတြာမိရင့် စိတ္တမှာ ဝမ်းနည်းသလိုလို ရွက္ကလိုလိုဝေတာ ပျစွာပါတယ်။

ပိုဆိုးတာက ဝေယျာကုံးကိုလဲ ဝေပေးသိမ္မပျစွာ ကိစပျစွာနေတော့ ကံမ ကိုဂိဋ္ဌအလုံးကို ဘယျိုဘယျိုစံ လုံးခံပေး ခဲ့ရတယ်တာကို အေးသီးစိတ္တပျဟပျရတာ ရှုဋ္ဌမှာ ဝေလေးလံလွပါတယ်။ “ ဟာ... အဟုတ္တား.. တကယား.. ” ဘာလဲ ကိုထူးက မယုံဘူးလား.. ဒီမယု ဝေန်ကွေန်လို အျမနုမနုပုဒ်ခဲရတယ်.. အဖုတ္တမှာ လရညတြ စိုမိနဲ့ အခုထိရှိဝေသေးတယ်.. ” ကံမ စကားလဲဆုံးဝေတာ ကိုထူးမော့စွာ မကွဲးတုသကီးက နီရဲဝေန်ပီး ကံမရဲ့ ခေး အ ကိုယုစွာလုံးကို ဝါးစားမတတ ဗုဒ္ဓကညွှန်နေတယ်။ တံဝေတြာမိခံရင်း ခါးပုံစေအာက္ကကွေးဝိုက္က ဝေတြာလို ကွဲတယ်။ ဗုဒ္ဓကညွှန်တာ ကံမနဲ့ ကိုဂိဋ္ဌလိုးတာကို သူမုန်းပီး လီးဝေတာညွှန်တယ် ထွေး..။ အဲဒါနဲ့ ကံမလဲ ဆ ကွဲပီး.. ” ကိုထူး မယုံလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ထားလိုကတော့ မိုး အဖုတ္တက လရညတြဆေးရင်း ဝေရခိုပီး နားလိုက္က မယ့်.. ” ဝေန်.. ဝေန်ပါအုံး မိုးဝေလေးရယ့်.. ကို.. ကိုထူးယုံပါတယ်.. ဘယျိုဝေတြာပျစွာဗုဒ္ဓကတာလဲ အေးသီးစိ တုပျဟပျပုဒ်အုံး.. ဝေန်.. “။

မိုး ဝေပျဟပျရင့် ကိုထူး စိတ္တဆိုးရဘူးဝေန်.. ကိုထူး ခြင်္သေ့တြာဝိုဋ္ဌစိုးတယ်.. ” အာ.. ရတယ် မိုး ဝေပျဟစ ရာရှိတာ ဝေပျဟ... ” ကိုထူးက သူပုဆိုးဝေအာက္က လီးကိုးဝိုက္က အရမ်းသိခံနေတဲ့ပုံနဲ့ ဝေပျဟခိုင်းဝေန် တော့ ကံမလဲ ကိုဂိဋ္ဌ ကြနုပါတာ ထဲက ဝေအာကား ကေနစပီး ကိုဂိဋ္ဌက ကံမကို လိုးဖို့ ခိန်းလိုက္က အတ္တဗီး အခန်း ထဲဝေရာက္က အထိဝေပျဟပျလိုက္ကယ့်.. ” အဲဒါနဲ့ မိုး က အဲအခန်းထဲဝေရာက္ကေးဝေတာ ဘာဝေတြာဆက္ကဗုတ္တ လဲ.. ဝေပျဟပါ ပျမန့် ပျမန့်.. ” မေလာပါနဲ့ ကိုထူးရယ့်.. ဝေပျဟပျပုဒ်မယ့်.. ” မိုး အခန်းထဲလဲဝေရာကွေရာ ကိုဂိဋ္ဌက တံခါးကို ဝေလာ ခံပီး မိုးကို နံရံနဲ့ ကပူအောင့် အသာတြန်းပီး ကစွင့် စမြဲတယ်.. ” မိုးလဲ အစက ရွ ကတော့ ဂြုဋ္ဌပေမဲ့ သူ့အားသကီးကို မလွှဲနွေးဝိုက္ကေး.. ပီးဝေတာ သူက မိုး လွှဲဝေတြာကို အတင်းစပျစွာ.. ” မိုး ဝိုက္ကတြာကို အတင်းညွှန်.. မိုး တအားနာလို ဝေအာက္ကယု သိလား.. သူလုပုဒ်တာဝေတြာက အရမ်းပျ မန့်ယ့်.. ” သူက ဆက္ကိကွေတြာလုပုတော့ မိုး ဝေတာဝေတာဝေလေး စိတ္တဗျားမိတယ်..။

ကိုထူး စိတ္တဆိုးပါနဲ့.. မိုး တကယ့် စိတ္တဗျားတာ.. ” အဲဒါတင့် မပီးဝေသေးဘူး သူက မိုး စကပူတိုဝေလေးကို ပ ငွေစပီး ဖင့်တြာကိုပြတ္တပပီး ဖင့် ဝေစွဲးကို သူလကွဲးသကီးနဲ့ တအားဂြိုက္ကဂြိုက္က ပီး မြဲမြဲညွှန်စသေးတ ယ့်.. ” ကိုဂိဋ္ဌက အရမ်းဗုဒ္ဓကမူးတယ့်လား.. အစကဆို ဝေဗုဒ္ဓကကတောင့်ဗုဒ္ဓကကတယ့်.. မသိရင့် မုဒ်မီးကံဝိုဋ္ဌ

ရသလိုပဲ ကိုထူးရယ့်..” ” သူကေျာဟဝေးသေးတယ့်.. မိုး ဖဉ္စီးက ဝေန်ကွိုလုံးထြကွေတပဲတဲ့.. အရမ်းသကီီကွ
ယ့်.. စေတြုကတညးက ဖဉ္စီးသကီီကို သတိထားမိတယ့်..” ” သူက ဝေျဟလဲ ဝေျဟ လကွေတြကလဲ အစဉ်
မွေန်ဘူး သိလား.. မိုး ဖဉ္စီး ဝေျဟဆိုတာ နားကို မနားရဘူး အကိုဉ် အပြိုကွေတဆိုတာ ဝေျဟမေနန့်..” ” အ
လိုမီးသကီီ မသကီီဖူးဝေတာမိုးလဲ ဝေတာဝေတာဝေလေး စိတ်မိတယ့်။ ပိုဆိုးတာက သူ့လီးသကီီကို မိုးကို ကို
ဉ်ဉ်းထားဝေးသေးတယ့် သိလား..”။ ” မိုးလဲ သူ့ပီသမိုးဝေရရင်းနဲ့ သူ့လီးသကီီကို ဂြင်းတိုကွပေးမိတယ့်..”။

ကိုထူးလညး ပါးစပွေဟာင်းသားနဲ့ နားဝေထာဉ်း သူ့လီးဝေလေးသူညးစနေရင်းနဲ့ ဝေးတယ့်.. ” သူ့.. သူ့လီး
က သကီီလားး.. ဟဉ် မိုး..” “အင်း.. ကိုထူးရယ့်.. မိုး ဝေျဟရဉ် စိတ်ဆိုးနဲ့.. သူ့ဟာသကီီက ကိုထူးလီးထ
ကွ ရွဲလွဲ ရွဲယွဲ တုတ္တံ တုတ္တံယ့်.. ဒီဝေလာကွလောကွတော့ရွဲမယ့်..” က်မလညး လက္ခဏာနဲ့ လက္ခဏာကို မထိပဲဟ
ထားစပ် ဝိုင်းပျလိက္ကယ့်.. ကိုဂိဉ်နဲ့ လီး အခြွေစား ကို ကိုထူးမွန်းဝိုင်းအောင့် ပျပေးလိက္ကယ့်..။ ” အင်းပါ... အဲ
ဒါနဲ့ ဝေျဟပါအုံးဟာ.. ဆကွစပ် ဘာဝေတြုဖစုဖကေသေးလဲ..” ” အင်း ဝေျဟပါမယ့်.. အဲဒါနဲ့ မိုးလဲ အေ
တာဝေလေး ထန်နေစပ်ဝေလ... မိုးလက္ခဏာကိုယ့်ယောက္ခားထကွသကီီတဲ့ လီးသကီီနဲ့.. စဉ်းစားဖုကညးအုံး.. စိ
တ္တံမှာ ကလိကလိပျဖစုနေတာ.. အဲဒါသကီီ ကိုထူးစပ်..” ” သူက ကန္တဉ်းရင်း မိုး နားဂြုတြေကိုလဲ စုပ္ပယ့်..
ပါးဝေတြုကိုလဲ လွှာသကီီနဲ့လိက္ကယ့်.. အဲလိုနဲ့ ဇာတိန္ဒြေတတုနေရင်းက မိုးလဲ အေပုဉ်းဗလာကင်းသြား
တယ့်.. “။

ဝေအာကိုဉ်းက မိုး ပဉ္စိဝေလေးဝေပဉ်ကေန ဖဉ္စီး ပြဉ္စိဉ်းဝေတာ ပဉ္စိဝေလေးက ဖဉ္စီးကားမှာ ညးပုနေတယ့်ဝေလ.. စ
ကပ္ပိ ပဉ္စိဉ်းဝေတာ ခါးဝေပဉ်ကေနတယ့်..” ” မိုးဝိုတြေကို ဆဲစုပသေးတယ့်.. မိုး ဝေျဟ ဝေျဟ ဖဉ္စီးကို
အလွည့်ဆဲစုပဉ်း.. မိုးဝေလေး.. ရဲ့.. အဖုတ္တံ စစပ်းဝေတာတပဲ.. မိုးက ဝေပါဉ်းစိထားပါဝေးတယ့်.. ဒါ
မဲ့.. ကိုဂိဉ်အရမ်းသန္တယ့်..” ” သူကကွဖုကမူးဖုကမူးသကီီနဲ့ အတင်းဝေပါဉ်းဖုကားထကို ဝေျဟယ့်.. ဟိုဝေ
လ.. မိုးရဲ့ အစိဝေလေးကို သူ့လက္ခဏာယ့် ပြတုပေးတယ့်လား.. မိုး အရမ်းရန္တုနဲ့.. မိုးလဲ အသံဝေတြုထြကွ မ
ထိန်းဝိုဉ်း..” ” လူက အလိုးမခံရသေးခဉ် ဝေမာဝေစပ်.. အဲဒါမိုးလဲ နံရံရုက္ခ ဝေျခေထာကွတြေတာဉ် မခို
ဉ်တော့ဘူး ဝေတြုကင်းတယ့်.. အဲဒါမှာ ဘာဝေျဟဝေကာင်းမလဲ.. သူ့လီးသကီီနဲ့ မိုး မ်ကွးဉ်းနဲ့ တညွှတ်
ညွှတ်သကီီပျဖစုတယ့်” ကိုထူး နားဝေထာဉ်းကေန အသကွဂြုသံဝေတြု ပျမန္တထကွ ပျမန္တတယ့်ဝေလ။

မိုးက ကိုဂိဉ်နဲ့လီးခံရပဲဝေတြု ဝေျဟဝေပေး.. သူက သူ့လီးသူ ကိုဉ်စပ် ပြတုနေတယ့်..။မိုးလဲ ကိုဂိဉ်နဲ့လီးခံရ
တာ အခုပျပန္တုပျဟ အခု ရန္တုနဲ့။ ” ဟာ.. မိုးရာ.. ဆကွပျဟဝေလဟာ ဘာဝေဖုကာဉ်နေတာလဲ..” က်မလဲ န
ညးနညးမုခ်ဉ်းနဲ့... ” ဝေတာဝေစပ် ကိုထူးရာ.. ဆကွတြေလိုကွတော့ မိုးလဲ ဝေျဟရတာ ရွဲကွယ့်..” ” အံမေ
လး မိုးရယ့်.. သူမားလီးနဲ့တောင့် အလိုးခံလာရစပ်စပ်ကို အခုမွ ရွဲကွနေသေးတယ့်..” ” ဒါကေတာ ကိုထူးလဲ သေ
ဘာတု.. မိုးလဲ.. အင်း.. ခံခြားတာကိုးး..” ” ခံပါ... ခံပါ.. မယွင်းသကီီမ စိတ်သကီီကွပါ.. အခု ဆကွပျဟ
အုံး.. ဝေန်ကွ ဘာဆကွဖစုသေးလဲ” ” အဲဒါနဲ့ ကိုဂိဉ်လီးမာမာသကီီက မိုး မ်ကွးဉ်းနားကို ဝေရာကွနေစပ်..။” ”
ကိုဂိဉ်က လညွှတ်လား.. သူ့လီးသကီီ မိုး ပါးစပွေလာဝေတာဝေပေးတယ့်..။ မိုးလဲ အစေတာ ဂြုသလိုခံစားရေပမဲ့
ဒါက မျဖစုခံသကီီဝေတြုရမှာပဲဆိုစပ် စိတ်ပျေလိက္ကတယ့်..” အဲဒါနဲ့ သူ့လီးသကီီ မိုး ပါးစပွေဝေျ ဝေြ
ပွမွေကို ဟစိဝေလေးလုပေးလိက္ကယ့်..။

ဟုတ္တယ့်ဝေလ ပါးစပွေ လုံးပျဝကီး ဟမေပေးရဲပါဘူး.. ဝေတာဝေဖုကာ မိုးကို ဘယွဲတညးက လီးစုဉ်းနေလဲ ထဉ်းရ
မှာဝေပါ ” ကိုယ့်သား အဲလိုဝေတြေဝေတာ.. သူက မိုး ပါးစပွေလေး ဟစိလုပျိက္ကနဲ့ တခါထဲ မိုးဝေခါင်းကို ကိုဉ်စပ်
ပီး သူလီးသကီီနဲ့ မိုး ပါးစပွေလေးထဲကို ထိုးထည့်တော့တပဲ.. ” ” မိုး ပါးစပွေ ကိုဂိဉ်လီးကျညွှတ်နေတာ.. တက
ယ့် မိုး ဝေလ ဆိုနဲ့ နဉ်းသြားတယ့်.. အနိဉ်းလိုပျဖစုစပ် အြပ ခန့်ပျဖစုတား.. လီးကရွဲညွှတ်တော့ လွည့်ခေါင်းကို
လာဝေထာကွာဝေလ။ ” ” အမေလး ဒါဝေတာငှာ သူ့လီးသကီီကမိုးပါးစပွေကို အကွနွဉ်းသေးဘူး.. တဝကွ
ကံကွကော်ဉ်းဝေတာ..” ” အဲဒါ သူ့လီးသကီီကို မိုး ပါးစပွေ စုဉ်းထားစပ် ထိုးထည့်တားတာ.. မိုး အေတာဝေ

လး အသကွပြင်ြေဟကဟတယ.. ” ” ဟုတ္တယလေ ပါးစပွဲလီးက အျပညွဲကို.. စပီးေတာ့ လီးဆကီးက လညှော်ခင်းထဲထိ ေထာကွနေတာဆိုေတာ့ အသကွပြင်လို မရဘူး... ”။

အဲဒါနဲ့ မိုးလဲ တတူးဝိုဏ္ဏလာက အသံကြကွအောင့် အု အု အြပ အြပ လို အော့စပီး ကိုဂ်ဗွဲရဲၼ ပေပါဋ္ဌိ လကွဲၼ ပုတ္တုတုစပီး သူလီးဆကီးကို ပါးစပွဲကထုတုပေးဖိုၼ ပျေဟရတယ.. ” အဲခါကမ္မ သူက သူလီးကို ခြေထုတုပေးတယ.. အဲအိန္ဒလေး အသကွေအောင့်ပြရတာပဲ.. ပါးစပွဲက ဩားေရေတြက်တာ အမ်းဆကီးပဲ ဗုကမ္မးပျပဏ္ဏ ေပပြလို.. စပီးေတာ့ မ်ကညွဲတြေပါတြက္ကယ..”။ ” သူလီးဆကီးမှာလဲ မိုးရဲၼ ဩားရညွဲတြေရယ.. ေနာကွစပီး သူလီးကတြက္က့ ေရွၼပျေပးအရညွဲဗုကညွဲတြေရယဲ့ လီးဆကီးက အရညွဲတြေဆက္ကွစပီး ေျဟငှေခေေနေရာပဲ.. ” ” အဲဒါ.. မိုးကို နံရံမှာေကာ်မိုထိုဋ္ဌိငှေရင်း ပါးစပွဲလီးေတာ့တာပဲ.. မိုးလဲ ပါးစပွဲ လီးအဝဋ္ဌတြက္က့ ခိန္နစပီး မနညွဲအသကွပြရတယ.. ” က်မက ေျဟေနေရင်းနဲ့ ဝဲြီတုမ္မးကိုသပျပလိုကွေတာ့ ကိုထူး စိတုတြေပိုထလာတယ.. က်မ ဝဲြီပုမ္မးေလးကို လာကိုငှစပီး ေျဟေသးတယ.. ” ဒီးြီတုမ္မးေလးက တျခားလီးကို စုပျူးဩားစပီးေပါေနာ့ ” တဲ့.. ” ။

အဲလို မိုး ပါးစပွဲ ငါး မိနစလောကွ လီးစပီးေတာ့ သူက မိုးကို ခိ်ငှေကေနခြေမလိုက္ကယ.. စပီးေတာ့ မိုးကို နံရံဖတြေလွညွစပီး လကွ ၂ဖက္ကီ နံရံမွေထာက္က့ငှစပီး ဖဋ္ဌိ ေနာက္ကီ ေကာ့ခိငှေလိုက္ကယ.. ” ” အဲကတညွးက မိုး သိလိုကွစပီး... သူ မိုး ကို ေနာက္ကေ ဓေဆငှေ့ေတာ့မယ္တိတာ.. ” ” မိုးရဲၼ ပဋိေလးကို ခပ္ဗုဗုကမ္မးဗုကမ္မးခြေခြဗတုလိုကွစပီး ထဋ္ဌေအတိုငှးစပီး ကိုဂ်ဗွဲက သူလီး ေကာ့ေကာ့ဆကီးနဲ့ မိုး အဖုတ္တိ လာေတုတယ.. ” ” မိုးလဲ အစက ေဗုကာကွေတာ့... မိုး အဖုတ္တိ လကွဲၼ ေနာကျပန္နာစပီး မလုပါနဲ့ ကိုဂ်ဗွဲရယ.. က်မမှာ ေယာက္ခားရိတယ္တိစပီး ေျဟမိေျဟရာ ေျဟလိုက္က့ေသးတယ ” ” သူ ဗုကညွဲတာ ဂျစိုက္ကွဲလဲ မရဘူး.. ကာထားတဲ့ မိုး လက္ကီ လိမ္မိပွဲစပီး မိုးခါးေပေေနာကျပန္နနအထားနဲ့ တဋ္ဌိက္ကယ.. ခိဋ္ဌိးသလိုေပါ.. ” ” သူ တအားကို ထန္နေစပီး.. အရမ္မးမုန္တေေနတာ ဘာမ္မကို မျမငှေတာ့ဘူး.. အဲဒါ မိုးကို ေလသံမာမာနဲ့ ေပါတြးခိငှေတယ.. ဖဋ္ဌိ ေနာက္ကီေကာက္က့ငှတယ..”။

အရညွဲတြေပြေေနေတဲ့ မိုး အဖုတ္တ ေနာက္ကီ ပျးစပီးတြက္ကေနတာေပါ.. မေနၼကမ္မ အေမြးေတြကို ရိပ္ပထားေတာ့ ကိုဂ်ဗွဲအတြက္က အဆဋ္ဌငှေ့ပျဖစစေနေရာပဲ.. ” အဲဒါ သူလီးကို ေတုစပီး အတငှးကို ဖိ ေဆငှေ့ပစ္စယ ကိုထူးရယ... ” ” လီးဆကီးက ဆကီးလိုက္ကဆိုေတာ့ အဖုတ္တေရာကွ ပိုသိသာတယ.. အဖုတ္တံရေတြက သူလီးေပေေအဗုကာေတြကို ခံစားမိေေနသလိုပဲ ” ” သူ ေဆငှေ့ေလ်ကွေတာ့မိုး ေအာ့တယ.. မ်ကွးေလး အေပေကို ေမာ့တတြားတယ.. ” ” မိုး အဖုတ္တေမှာ ကိုထူးလီးမဟုတ္တဲ တျခားသူရဲၼ လီးဆကီးက မည,တ မတာလီးေေနတဲ့ အသိက ဝမ္မးနညွဲရမလိုလို စိတြိဗ္ဗားရမလိုလိုနဲ့ ကိုထူးရယ..”။ ” သူ ဆက္ကီကွဆေငှေ့ယ..မိုးလဲ အသံေတာ့ေတာ့တြက္ကအောင့် ေအာ့မ္တိတယ.. လီးနဲ့ အဖုတ္တိးတဲ့အသံေတြလဲ ဆူေေနတာပဲ.. တဆုံးဝငှ တဆုံးထုတု လိုးတာကိုးး သူက.. ” ” ေဆငှေ့ေလ်ကွိငှး တန္တန္နြားတဲ့ မိုး ဖငှေတြကို တျဖန္းပျဖန္းဂျိကွသးတယ..။

ဖဏ္ဏ အရးီးရာေတာငှ ထဋ္ဌလား မသိဘူး ခဏေန ေရခိ်ီးေတာ့မ္မ ဗုကညွဲအုံးမယ.. ” ” အဲဒါ.. အငှး.. ဟို..ေလ.. မိုး တစ္စုဝန္တမယ.. မိုး စပီးဩားတယ သိလား.. ” ” မိုးလဲ စပီးေရာ.. သူေဆငှေ့ကွေတြ ပိုပိုဗုကမ္မးလာတယ.. မိုးလဲ စိတြိတုစပီး ဘာေတြေျဟမိလဲ မမ္တိဘူး... လိုးဝိုဋ္ဌိက္က ကိုဂ်ဗွဲရယျိ ခိ်းကီးသလို ေျဟမိတာပဲ မ္တိတယ ” ” အခံကွ ငါးဆယ ေလာက္က့ ေရာကွေရာ သူလီးဆကီးက ပိုဆကီးသလိုခံစားရစပီး အဖုတ္တကို တဆုံးုတ္တးရင်း လရညွဲတြေ ပန္းထညွတ္တယလေ... အဲဒါ ခဏေန ကိုထူး မိုးေလး အတြက္က တားေဆး ဩားဝယပေးအုံး ” ” သူလီးက ရညွဲေတာ့ လရညွဲတြေက သားအိမ္မဲကို တန္းေေနတာပဲ.. အျပေေတေပျပန္တတြက္ကဘူး.. ” ” သူလရညွဲတြေ မိုးအဖုတ္တ အျပညွဲပျဖညွစပီးေရာ သူလဲ ေမာစပီး မိုးေကာ်ေပေေကွနးစပီးမိခိ်လိုက္ကယ.. ” ” မိုးက အဆငှေ့ရဲလ်နးလို နံရံမှာေတာငှ လကွေထာကွးဝိုငှေတာ့ဘူး မ်ကွာနဲ့ ရဋ္ဌကွ နံရံကို ကပ္ပစပီး ဖငှေ

ကုန်ဆုံးရတာ.." " မိုးလဲ မေတ္တာနဲ့ အဲဒီအခန်းထဲ ဆိုဖာပေ့မှာ အဝတ်ပုလဲ ဖျံ့လုံးဆက်အိပ်ပေးကြား ပါတော့တယ်.." စပြီးပါစပြီ။